

Motioner

till distriktskongressen i Lycksele

6–7 april 2019

Socialdemokraterna i Västerbotten

Innehållsförteckning motioner

1. Hälsocentraler för äldre	3
2. Bentäthetsmätare med placering vid Lycksele lasarett.....	5
3. Bildning i psykisk ohälsa och sjukdom för vårdgivare som möter gravida och nyblivna mammor.....	6
4. Narkotika på recept behöver bättre reglering och tillsyn.....	9
5. Ny ekonomisk politik.....	11
6. Regionalisering av fastighetsskatten på vattenkraftsfastigheter.....	14
7. Giftna pensionärer får lägre pension jämfört med övriga pensionärer sammanboende och ensamstående.....	15
8. Försäkringskassans handläggning av sjukpenning.....	16
9. Motion om trygghet	19
10. Inkludera spel i kulturbegreppet	21
11. Sverige måste ratificera FNs konvention om förbud mot kärnvapen	24
12. Inga kärnkraftverk och kärnvapen i Bottenviken och Östersjön	27
13. Återinförande av skrotningspremie på skrotbilar.....	28
14. Öppna landskap.....	30
15. En servicefunktion för ett rättvist och jämlikt samhälle som omfattar landsbygdens utvecklingsmöjligheter inom ramen för ett levande Sverige.....	32
16. Plogning av enskilda vägar.....	34
17. Angående plogning av enskilda vägar	37
18. Ökad trygghet för boende på landsbygd	39
19. Höjt driftbidrag till glesbygdsflygplatserna.....	40
20. En aktiv industripolitik.....	41
21. Statliga bolag bör ej vara medlemmar i Svenskt Näringsliv.....	43
22. Rätt till betald vidareutbildning.....	44
23. Validering till akademiska yrken måste utvidgas	46
24. Möjlighet att validera kunskap förvärdad inom folkbildningen.....	47
25. Drogtester.....	49

26. Rasten som pedagogisk möjlighet.....	50
27. Ändring eller förtydligande av vallagen	52
28. Rätt till ledighet för politiska uppdrag.....	54
29. Vännäs-Nordmalings valkrets 8	56
30. Ökad transparens och kommunikation mellan distrikt och arbetarekommuner	56
31. Medlemsavgift.....	58
32. Digitalt folkrörelsearbete.....	58
33. Ombuds fördelning i valet 2018.....	60

Distriktsstyrelsens gruppindelning kring motionshantering

Grupp A

Motion nr. 1-4

1. Peter Olofsson
2. Janeth Lundberg

Grupp B

Motion nr. 5-12

1. Björn Wiechel
2. Erik Bergkvist
3. Hans Lindberg
4. Lorents Burman

Grupp C

Motion nr.13-21

1. Isak From
2. Johan Söderling
3. Gunnel Jonsson
4. Patrik Nilsson

Grupp D

Motion nr. 22-26

1. Åsa Karlsson
2. Per-Erik Johansson
3. Lars Ohlsson
4. Karin Malmfjord

Grupp E

Motion nr. 27-33

1. Helén Pettersson
2. Mikael Lindfors
3. Harriet Hedlund

**Gällande motioner och att-satser som riktar sig till exempelvis riksdagsledamöter:
För att distriktsstyrelsen ska äga ansvaret att agera i motionens anda avslås att-satser
som enbart riktar sig till specifika företrädare.**

1. Hälsocentraler för äldre

Motionär: Ulla Martinsdotter, Skellefteå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp A

Vi tänker och känner olika beroende på vilken ålder vi befinner oss i. Hos äldre blir balans och reaktion allteftersom sämre. Tankarna kanske också kommer i långsammare takt. Därför behövs det geriatrisk kunskap hos personal på hälsocentraler och lasarett. De bör känna till äldres "långsamhet" och därför ge undersökningen en längre tidsrymd än som sker i allmänhet. I ex. Göteborg finns redan i dag särskilda hälsocentraler för äldre.

Jag anser därför

att vi i rask takt bör arbeta för hälsocentraler endast för äldre

att medan vi väntar på dettas uppfyllelse kräva att det på alla hälsocentraler skall finnas personal, ex. läkare eller sköterska med geriatrisk kompetens som behandlar äldre.

Ulla Martinsdotter

Ullas motion stöds av:

Skellefteå Östra Socialdemokratiska förening.

Skellefteå arbetarekommuns motionssvar

Den borgerliga regeringen införde det tvingande vårdvalet i primärvården. Alla landsting skulle ha infört detta senast 1/1 2010.

Den ger medborgarna rätt att fritt välja mellan olika vårdgivare, dels vårdgivarens rätt att etablera sig i primärvården med offentlig ersättning om man uppfyller de krav respektive sjukvårdshuvudman ställer. I Västerbotten valde vi att ha ett brett uppdrag i primärvården, där många funktioner skulle ingå i uppdraget bl.a. fysioterapeuter (sjukgymnaster).

Detta för att uppnå en jämlik vård i vårt stora län.

I uppdraget ingår också att Hälsocentralerna (HC) ska organisera sin verksamhet så att patienten med behov av kontinuitet i vården får en fast vårdkontakt om patienten så önskar. HC har ansvar för att vård av sjuka äldre bedrivs systematiskt och strukturerat så att det möjliggör en sammanhållen vård. De ska samarbeta med andra vårdgivare och huvudmän när patientens behov inte kan tillgodoses enbart på Hälsocentralen. De äldres hälsa är viktig och att arbeta förebyggande och upptäcka förändringar tidigt. Några saker som görs idag är bl.a. Läkemedelsgenomgångar, Västerbottens hälsoundersökningar för 70 åringar, och äldresköterska införs på HC. Utformningen av Hälsoval Västerbotten gör det också möjligt för den enskilde HC att själva välja att organisera sitt arbete som en specialiserad äldrevårdscentral.
- att motionen anses besvarad

Distriktsstyrelsens svar på motion 1

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att avslå att-sats 1

att anse att-sats 2 besvarad

Motionären lyfter ett viktigt område inom hälso- och sjukvården, en trygg och säker vård för länets äldre. 2010 införde den borgerliga regeringen en tvingande vårdvalsreform inom primärvården. För att säkerställa en god och jämlik primärvård i hela vårt län utformades Hälsoval Västerbotten. För oss socialdemokrater var det av stor vikt att alla medborgare, oavsett bostadsort, skulle ges likvärdiga förutsättningar att inom närområdet ta del av samma vårdutbud på hälsocentraler/sjukstugor. Det ger även alla vårdgivare som uppfyller regionens krav möjlighet att etablera sig med offentlig ersättning. För att ingå i Hälsoval Västerbotten måste vårdgivaren och hälsocentralen eller sjukstugan vara godkänd av regionen. Samma regler gäller för alla – oavsett om enheten drivs offentligt eller privat. Distriktsstyrelsen anser därav att motionens första att-sats bör avslås då detta skulle innebära att vi gör avkall på den vårdvalsmodell som vi i Västerbotten har valt och som är garanten för en god vård i såväl våra stadskärnor som i glesbygd/landsbygd. Motionens andra att-sats, att öka den geriatriska kompetensen vid våra hälsocentraler/sjukstugor, anser distriktsstyrelsen besvarad utifrån att kompetensutveckling i geriatrisk kompetens ständigt pågår inom vårdens olika yrkesgrupper.

2. Bentäthetsmätare med placering vid Lycksele lasarett

Motionär: Karin Norlander, Lycksele Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp A

DXA-maskin för bentäthetsmätning finns idag vid Norrlands universitetssjukhus och Skellefteå lasarett. Jag anser att det är helt otillräckligt för att täcka de behov som finns hos den äldre befolkningen i inlandet, i synnerhet kvinnorna.

Osteoporos – benskörhet är den bakomliggande orsaken till de vanliga frakturerna i handleder, höfter och ryggkotor. Det är framför allt kvinnor som drabbas. Risken är 2-3 gånger högre än hos män, beroende bl a på en från början lägre benmassa samt extra benförlust i samband med klimakteriet. Med sitt sköra skelett är äldre kvinnor särskilt utsatta. Vid 70 års ålder beräknas drygt var tredje kvinna ha benskörhet. Hos kvinnor över 65 år är handledsbrott den vanligast förekommande frakturen. Jämfört jämnåriga män drabbas kvinnor 3-4 gånger oftare av handledsbrott än män.

Äldre kvinnors många gånger sköra skelett kräver tillgång och närhet till DXA-apparaturl så att diagnos och behandling kan sättas in i tid. Oftast upptäcks benskörhet först när frakturen redan skett. Undersökningen är snabb, smärtfri och kräver ingen sjukhusvistelse. Det som tar tid är restiden. Frågan om tillgång till apparatur för bentäthetsmätning är en kvinnofråga, en fråga om lika vård för alla och är av stor betydelse för inlandets äldre befolkning. Mot bakgrund av vad jag beskrivit ovan bör en bentäthetsmätare placeras vid Lycksele lasarett.

Jag yrkar

att Lycksele Arbetarekommun antar motionen som sin egen och skickar den vidare till distriktskongressen 2019

att distriktskongressen ställer sig bakom motionen och uppdrar till distriktsstyrelsen och dess ledamöter att verka i motionens anda.

Lycksele 2018-11-26

Karin Norlander

Lycksele Arbetarekommuns motionssvar:

Styrelsen instämmer i motionärens krav och beslutade vid sammanträdet 2018-12-04 föreslå repskapet:

- att anta motionen som sin egen,
- att skicka motionen till distriktskongressen 2019.

Repskapet instämmer i styrelsen yttrande och beslutar vid sammanträdet 2018-12-17

- att anta motionen som sin egen,
- att skicka motionen till distriktskongressen 2019

Distriktsstyrelsens svar på motion 2

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

- att** anse motionen besvarad

Motionären lyfter en viktig fråga gällande bentäthetsmätare. I vårt län finns bentäthetsmätare placerad vid två av länets tre sjukhus, Norrlands universitetssjukhus och Skellefteå lasarett. För ett län av vår storlek är detta positivt. I en tid av stora investeringsbehov inom hälso- och sjukvården, både när det kommer till om/tillbyggnationer av regionens lokaler samt investeringar i medicinsk utrustning, görs ständigt en prioritering utifrån verksamhetens behov och resurser.

Distriktsstyrelsen anser därför att motionen ska anses besvarad utifrån att stora om/tillbyggnationer görs vid Lycksele lasarett och medicinsk utrustning med placering i nya lokaler finns med i planeringen, dock inte på den detaljnivå som motionären föreslår.

3. Bildning i psykisk ohälsa och sjukdom för vårdgivare som möter gravida och nyblivna mammor

Motionär: Umeå S-kvinnoklubb, Umeå Arbetarekommun
DS föredragande: Grupp A

Försummat område

Graviditet, förlossning och tiden därefter är för många livets största händelser. Upplevelserna för med sig både stor lycka och en del utmaningar, psykiska likväl fysiska, i synnerhet för mamman. Psykisk ohälsa och sjukdom är lika förekommande bland gravida som icke gravida. Problematiken uppmärksammas inte tillräckligt och kvinnor lider oftast i tysthet och i brist på rätt vård och behandling. Det bör även beaktas att förekomsten av psykisk ohälsa och sjukdom ser olika ut och kan utvecklas samt påverka mamman och det ofödda/nyfödda barnet på olika sätt. Även kvinnor som tidigare inte har drabbats, kan under och efter graviditet utveckla s.k. graviditetsdepression och förlossningsdepression. För en kvinna som i tidigare skede i livet drabbats är sårbarheten att infalla igen högre under graviditet. Patientgruppen upplever problem i anpassningen till graviditeten och föräldraskapet samtidigt som vård och behandling försvåras, specifikt om mamman är i behov av starka läkemedel under sin graviditet. Problematiken medför därmed hälsorisker för både mamman och det ofödda/nyfödda barnet, därav är det känt av erfarenhet att denna patientgrupp bör ses som riskpatienter. För att minimera riskerna och underlätta processen krävs individuellt anpassad vård under graviditet, vid förlossning och under spädbarnsperioden. För att möjliggöra detta behövs rätt kompetens i psykisk ohälsa och sjukdom bland vårdgivare i vårdkedjan för att i större utsträckning kunna identifiera, bemöta, hantera samt

behandla tillståndet hos gravida och nyblivna mammor. Anställda inom primärvården, mödrahälsovården, barnhälsovården, förlossningen, BB och i andrahand även socialtjänst och vuxenpsykiatri bör få möjlighet till kunskapshöjning i området.

Pengar finns

Vi vet att psykisk ohälsa är ett växande samhällsproblem. Därmed har regeringen i en överenskommelse med Sveriges kommuner och landsting avsatt 1414 miljoner kronor, avseende 2018, för att bemöta denna problematik. Regeringen avser att fortsätta förstärkningen ytterligare 2019 och 2020. ”Sjukvården måste bli bättre på att möta människor som lider av psykisk ohälsa, och därför höjer vi ambitionerna kraftigt.”, sa socialminister Annika Strandhäll när överenskommelsen presenterades. Satsningen bemöter flera aspekter med fokus på att förbygga och behandla psykisk ohälsa bland olika målgrupper. Problematiken kring gravida lyfts dessvärre inte och därmed är inga pengar öronmärka för detta. Dock är stora summor av budgeten avsedda för att genomföra utvecklingsinsatser inom området. Kunskapshöjning bland vårdgivare som möter patientgruppen är att anse som utvecklingsinsatser inom området för bättre vård och behandling för gravida och det ofödda/nyfödda barnet. Det bör också nämnas att personal som möter patientgruppen upplever svårigheter med att bemöta, hantera och behandla mamman och även i efterhand det nyfödda barnet. Det förstärker i sin tur ömsesidig stress och känslan av otillräcklighet hos vårdgivaren gentemot vårdtagaren.

Goda exempel

Det är bekräftat att forskning, berörda verksamheter och patientgruppen är överens om behovet. Regioner och landsting runt om i Sverige bemöter problematiken genom att vidta olika åtgärder. Stockholms läns landsting har under 2014 framtagit ett regionalt vårdprogram vid namn ”Psykisk sjukdom i samband med graviditet och spädbarnsperiod”. Region Uppsala har 2018 antagit ”Klinisk handbok om psykisk sjukdom hos gravida”. Region Skåne har under 2018 utformat ”riktlinjer för psykisk ohälsa i samband med graviditet”. Vi menar därmed att även Västerbottens läns landsting bör hantera denna problematik och vidta åtgärder genom kunskapshöjning i området.

Med ovanstående förklaring yrkar Umeå S kvinnoklubb att kongressen beslutar

att distriktsstyrelsen verkar för att det erbjuds kompletterande utbildning i psykisk ohälsa och sjukdom i samband med graviditet för personal som redan arbetar i berörda verksamheter i vårdkedjan.

att distriktsstyrelsen verkar för att utbildning i psykisk ohälsa och sjukdom hos gravida ska inkluderas i utbildningen för personal som möter kvinnor under graviditeten, vid förlossning/BB och under spädbarnsperioden.

För Umeå S kvinnoklubb
Mehrana Bassami
Styrelseledamot

Källförteckning:

Insatser inom psykisk hälsa området 2018, överenskommelse mellan staten och SKL, Socialdepartementet, Regeringskansliet 2017-12-27.

Riktlinjer för psykisk ohälsa i samband med graviditet, Region Skåne, 2018-01-26

Klinisk handbok om psykisk sjukdom hos gravida, Region Uppsala 2018-09-18

Behandling av depression och ångestsyndrom under graviditet och amning, information och behandlingsrekommendation från läkemedelsverket 2016.

Regionalt vårdprogram psykisk sjukdom i samband med graviditet och spädbarnsperiod, Stockholms läns landsting 2014.

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Tack för en viktig motion. Psykisk ohälsa är en av våra största folkhälsoutmaningar och innebär ofta ett stort lidande för den som drabbas, och dennes anhöriga. I Västerbotten har landstinget under lång tid verkat aktivt för att stärka folkhälsan, vilket inkluderar även den psykiska hälsan. Redan år 2000 antog landstinget visionen om att år 2020 har Västerbotten världens bästa hälsa och världens friskaste befolkning. Visionen ligger till grund för alla landstingets verksamheter. När det gäller gravida och nyblivna föräldrar/vårdnadshavare har landstingets verksamheter i uppdrag att följa behandlingsriktlinjer och vårdprogram inom respektive område men även att arbeta förebyggande och med tidig upptäckt. Ak-styrelsen positivt på den s-ledda regeringens riktade satsningar på att stärka kvinnors hälsa och förlossningsvård. Ett exempel av många är de 130 miljoner kronor per år (2016-2019) som riktats till att förstärka primärvårdens arbete med kvinnors hälsa med särskilt fokus på socioekonomiskt utsatta områden. Primärvården, som är medborgarnas ingång i hälso- och sjukvården, har goda möjligheter att arbeta hälsofrämjande i sin kontakt med personer med olika bakgrunder. Genom den statliga satsning har arbetet riktat mot kvinnor i områden där risken för ohälsa är stor förstärkts. När det gäller utbildning av vårdpersonal ligger huvudansvaret hos staten, inte de enskilda landstingen/regionerna. I Västerbottens läns landsting har vi under lång period fokuserat på det förebyggande arbetet och fortbildning, låt mig nämna några konkreta exempel:

Mödrahälsovården (MVC) arbetar med att förebygga och tidigt upptäcka sjukdom hos den gravida kvinnan och barnet samt att främja det blivande föräldrskapet. MVC erbjuder ett medicinskt, psykologiskt och socialt stöd under graviditeten. Samtal med barnmorska utifrån ett Hälsoformulär är en del av den ordinarie verksamheten och har i syfte att fånga upp såväl fysiska som psykiska besvär, vilket lägger grunden för en trygg och god vård under graviditeten.

Förlossningsvården i landet har prioriterats av regeringen i syfte att ge ökad patientsäkerhet och bättre arbetsmiljö. Det leder också till en ökad trygghet för både medarbetare och patienter vilket enligt rådande evidens minskar behovet av medicinska interventioner. Under 2018 har VLL exempelvis prioriterat utbildningsinsatser för distriktsläkare på hälsocentraler/sjukstugor, utveckling av informationsöverföring från MHV till BVC samt vidareutbildat psykologer.

Sedan 2014 finns Kulturdoula i Västerbotten som syftar till att förbättra kommunikation och vara ett stöd för utlandsfödda gravida/födande kvinnor. En kulturdoula är en kvinna som har egen erfarenhet av förlossningar och är tränad i att ge stöd och information till den födande kvinnan och hennes närmaste under graviditet, förlossning och tiden efteråt. Kulturdoulan tolkar språk och signaler utifrån ett kulturellt perspektiv, har samma referensramar som patienten vilket skapar förutsättningar för en bra dialog. En kulturdoulas arbetsinsats börjar i primärvården och följer kvinnan genom förlossning och eftervård. Det sociala stödet och gemenskapen med andra i samma situation innebär en trygghet.

2005 införde Västerbottens läns landsting en hälsosatsning, Salut, som är en samverkan mellan mödra- och barnhälsovård, öppen förskola, förskola, grundskola, gymnasium, elev- och ungdomshälsa och folktandvård. Salut startar redan under graviditeten då de blivande föräldrarna kan vara mottagliga för att förändra sina levnadsvanor och främja sin hälsa för barnets skull.

Insatser handlar om att stärka föräldraskapet och främja det väntade barnets fysiska och psykiska hälsa.

Med anledning av ovanstående anser AK-styrelsen att partiet prioriterar frågan om kvinnors hälsa och förlossningsvård, såväl regionalt som nationellt. Fortsatt arbete behöver dock göras när det kommer till bemötande och delaktighet i mötet med vården. Ett arbete har inletts för att implementera en personcentrerad vård.

Umeå arbetarekommuns styrelsen föreslår representantskapet besluta
att anse motionen som besvarad
att motionen skickas som enskild till Distriktskongressen 2019.

Umeå arbetarekommuns representantskap beslutade vid sammanträde 2018-12-03
att anta motionen som vår egen och skicka den till Distriktskongressen 2019.

Distriktsstyrelsens svar på motion 3

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att anse motionen besvarad

Distriktsstyrelsen delar Umeå AK-styrelses motionsyttrande. Under den gångna mandatperioden har den s-ledda regeringen och Region Västerbotten genomfört riktade satsningar på kvinnors hälsa och förlossningsvård. De goda exempel som motionären lyfter i form av riktlinjer och vårdprogram som genomförts i andra regionen är bra. Västerbottens läns landsting har under lång tid legat i framkant när det kommer till att arbeta förebyggande i syfte att stärka folkhälsan och upptäcka sjukdom och ohälsa i ett tidigt skede, vilket även innefattar att den psykiska ohälsan. Precis som Umeå Ak-styrelse nämner i sitt motionsutlåtande har riktade satsningar för att upptäcka, ge vård och behandling till gravida med psykisk ohälsa genomförts i Västerbotten under lång tid. Salut-satsningen, kulturdoulor och vidareutbildning av vårdpersonal utgör några exempel på dessa riktade satsningar. Kvinnors hälsa och förlossningsvård är viktiga frågor som även fortsättningsvis kommer ligga högt upp på den politiska agendan, såväl regionalt som nationellt.

4. Narkotika på recept behöver bättre reglering och tillsyn

Motionär: Novalie Lilja, Umeå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp A

Det är ett stort samhällsproblem att narkotikaklassade läkemedel används i rusningssyfte och missbrukas. Delvis köps läkemedlen illegalt, men narkotikaklassade läkemedel hämtas också ut på recept via apotek för att användas i fel syfte. De två vanligaste orsakerna till att detta är möjligt är överförskrivning av narkotiska läkemedel (att läkare skriver ut för mycket och till fel person) och olika typer av fusk med pappersrecept (att pappersrecepten manipuleras med för att generera mer medicin).

Staten har vidtagit olika åtgärder för att försöka komma tillrätta med dessa två problem. Bland annat genom krav på att narkotiska läkemedel ska förskrivas på särskilda blanketter om recepten skrivs i pappersform. Ytterligare en skärpning genomfördes 2016 gällande hantering av den särskilda receptblanketten. En ny lag för att skapa en samlad nationell läkemedelslista över

patienters recept är även beslutad, vilket förhoppningsvis kommer bidra till ökad patientsäkerhet och möjlighet att upptäcka överförskrivning. Nyligen har också fastslagits att vårdslös narkotikaförskrivning medför att läkare kan dömas för narkotikabrott. År 2011 infördes en skyldighet för apotekspersonal att till tillsynsmyndigheten anmäla misstänkt överförskrivning. Lagen om skyldighet för apotekspersonal att anmäla misstänkt överförskrivning tillkom då tillsynsmyndigheten IVO inte kan följa upp förskrivning på en övergripande nivå. Istället utgör apoteket den viktigaste källan för tillsynsmyndighetens möjlighet att identifiera överförskrivning. Lagen ledde dock inte till en markant ökning av myndighetens utredningar av misstänkt överförskrivning. En utredning av varför det var så genomfördes av IVO 2013/2014 som i stora drag misstänkte att den låga rapporteringen berodde på att anmälningsskyldigheten inte blivit allmänt känd på apoteken, samt att personalen på apoteken upplevde olika hinder för att göra en anmälan. Tillsynsmyndigheten genomförde därför ett antal åtgärder för att få bukt på detta. Inga rapporter har hittills efter detta kommit på att överförskrivning minskar eller att problemen med fusk och manipulation av pappersrecepten är lösta. Umeå S kvinnoklubb undrar därför om anmälningsskyldigheten har förbättrats eller om ytterligare bättre kontrollfunktioner i apoteksledet behöver införas?

Umeå S Kvinnoklubb yrkar att distriktskongressen ger distriktsstyrelsen i uppdrag att redovisa om anmälningar av överförskrivningar ökat och om så inte har skett, arbeta för en bättre implementering av anmälningsskyldigheten hos apotekspersonal. att verka för ytterligare skärpning av reglerna kring hantering av den särskilda receptblanketten

För Umeå S kvinnoklubb
Novalie Lilja, Vice ordförande

Källor:

Minskad användning av särskilda receptblanketter, Rapport från Läkemedelsverket och Socialstyrelsen, Juni 2015

Inspektionen för vård och omsorg har i Rapport 2: Tillsyn av apotek – apotekspersonalens skyldighet att anmäla misstänkta överförskrivare.

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Motionären tar upp en viktig fråga som rör säkerheten gällande läkemedel, risker för missbruk och överförskrivning. Regeringen har i april det här året föreslagit att ett nytt personregister tas fram - den nationella läkemedelslistan. Den ska öka patientsäkerheten och effektivisera arbetet vid ordination och förskrivning av läkemedel, just för att få en bättre överblick i bland annat det som motionären beskriver. Det nya registret ersätter det nuvarande receptregistret och läkemedelsförteckningen. I denna föreslås ett tydligare fokus, med utgångspunkt i Läkemedelsverkets rapport Elektronisk förskrivning av humanläkemedel, på att elektronisk förskrivning ska vara huvudregel och att aktörer ska ha krav på tillgång till ett elektroniskt system för hantering och tillgång till uppgifterna i läkemedelslistan. Sammantaget ska detta stärka möjligheterna till att upptäcka överförskrivning av exempelvis narkotikaklassade läkemedel, vilket kan ses som ett led för bättre möjlighet och säkerhet för apotekspersonalen att anmäla överförskrivning till IVO.

I Västerbotten är det Läkemedelskommittén som har en överblick på förskrivningarna, och jämför med resten av landet. I övrigt är det en nationell fråga, vilket den socialdemokratiskt ledda regeringen också tagit fasta på. Arbetarekommunens styrelse anser att det är omöjligt för partidistriktets styrelse att följa upp eller införa olika regleringar inom apotekens verksamheter, men ser stor förhoppning till den nya lag som föreslås träda i kraft 1 juni 2020.

Umeå arbetarekommuns styrelse föreslår representantskapet besluta

att anse motionen som besvarad

att skicka motionen som enskild till Distriktskongressen 2019.

Umeå arbetarekommuns styrelse beslutade på sammanträde 2018-12-03

att motionen skickas som enskild till Distriktskongressen 2019.

Distriktsstyrelsens svar på motion 4

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att anse motionen besvarad

Distriktsstyrelsen tackar för en viktig motion och delar motionärens intentioner om vikten av bättre reglering och tillsyn av narkotika som ges på recept. Distriktsstyrelsen delar dock Umeå Arbetarekommuns yttrande och ser svårigheter med att som enskilt län följa upp eller införa olika regleringar inom apotekens verksamheter men ser stor förhoppning till den nya lag som förslås träda i kraft 1 juni 2020.

5. Ny ekonomisk politik

Motionär: Hans-Erik Persson, Skellefteå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp B

Den ekonomiska maktkoncentrationen har inneburit att såväl de folkvalda som löntagarnas organisationer förlorat inflytande över arbetets villkor och den ekonomiska politiken. Med argument som understryker vikten av ökad konkurrens i den globaliserade ekonomin har såväl de enskilda länderna som EU tagit beslut som försvagat löntagarnas ställning och även bidragit till avregleringar och skatteförändringar som ökat de ekonomiska klyftorna.

Genom Maastrichtfördraget från 1991 har medlemsländerna beslutat att föra en enhetlig ekonomisk politik och sedan 1994 upprättas därför riktlinjer för medlemsländernas ekonomiska politik i ett dokument benämnt ”Allmänna riktlinjer för den ekonomiska politiken”.

Vid toppmötet i Cannes 1995 fastställdes tre viktiga punkter för medlemsländernas ekonomiska politik.

1. En inflations bekämpning som understödjer en lämplig utveckling av budget och löner.
2. De offentliga finanserna ska förstärkas.
3. Reallönerna får inte vara högre än produktivitetsutvecklingen.

I SVT dokumentären Lönesänkarna visar journalisten Erik Sandberg (liksom i sin bok med samma titel) hur lönernas andel av BNP sjunkit från 67,1 % 1980 till 60,6 % 2010. Vinsterna har därför ökat med samma andel medan investeringarna i ny produktion inte ökat och det innebär att stora belopp (2010 ca 250 000 000 000) tillförts den finansiella sektorn enbart i vårt land. Samtidigt har skattekvoten sjunkit och lägger man samman dessa två effekter får man svaret på varför vi numera har en arbetslöshet på 7-10 % och att de åtgärder som vidtas inte verkar få nämnvärda effekter.

Man kan lite schematiskt beskriva det som att det reala ekonomiska utrymmet för löntagarna har legat stilla och att den kraftiga upplåningen (främst till bostäder) gjort att löntagarna fått lov att låna till sin standardökning i stället för att få ut en lön som motsvara produktivitetens utvecklingen. Uttryckt på annat sätt kan man konstatera att 1980 var hushållens skulder i genomsnitt ca 80 % av den årligen disponibla inkomsten. En siffra som 2010 ökat till ca 160 %.

Ska denna utveckling mot allt mera av hushålls skulder och större inkomst- och förmögenhets klyftor brytas måste en ny ekonomisk politik utformas där såväl skattesystemet som regelverket för de ekonomiska intressena ges en solidarisk utformning och samtidigt läggs en grund för att återupprätta de fackliga organisationernas förmåga att balansera de starka ekonomiska intressena. Vi behöver en ekonomisk politik som understödjer den Svenska Modellen och som innebär att sysselsättning och välfärd prioriteras framför andra mål. Det finns en spirande tilltro till att folkets intressen kan väljas framför ekonomiska särintressen och det finns nog inga andra krafter än arbetarrörelsen som kan fånga upp denna gryende insikt och sätta åtgärder inom opinionsbildning och praktiska politik på dagordningen för en verklig förbättring.

Samtidigt som vi noterar denna stora avgörande förändring kan vi även konstatera att andelen som äger förmögenheterna blir allt färre och äger allt större del. Gäller såväl nationellt som internationellt. Förutom den effekt som uppstår av denna utveckling vad gäller makt och tillgångar har vi samtidigt kunnat se att skattesystemet inte längre förmår att ta in till det offentliga en rimlig del av vinsterna eller att på ett rimligt sätt se till att förmögenheterna beskattas på ett sätt som ger resurser till välfärden.

I en internationell jämförelse skriver Affärsvärlden i oktober 2007 att "Med slopad arvsskatt och förmögenhetsskatt framstår plötsligt Sverige som ett skatteparadis". På samma sätt har borttagande av fastighetsskatten (ersatt med en symbolisk avgift) och den radikalt sänkta bolagsskatten bidragit till att dränera den offentliga sektorns finansiering med 280 miljarder årligen (2015 års penningvärde). Sammantaget har skattekvoten (den %-uella delen av BNP som går genom den offentliga sektorn) minskat från 49 % 2000 till 43 % 2015.

Vi kan se att de progressiva skatter som ska ta in pengar från de rika och ge till de med sämre ekonomisk standard har reducerats eller avskaffats. Samtidigt har de platta skatterna (kommunal skatten och moms) ökat sin andel och därmed bidragit till att en mera orättvis beskattning etablerats. (se även E Sandbergs bok "Jakten på den försvunna skatten").

Samtidigt ser vi nu hur man i land efter land inser att denna utveckling mot skattedumpning (för att gå företagens ärenden) vänder och i allt fler av EU länderna höjer man nu progressiviteten men även det direkta skatteuttaget. Men inte i vårt land trots att vi skulle behöva förstärka de offentliga finanserna med ca 250 miljarder för att dels klara välfärdens konsumtion (skolor, äldreomsorg, vård) men även återställa försvarbara regler och nivåer i transfereringssystemen. (Vi skulle ändå inte nå den skattekvot som Danmark har).

Men minst lika allvarligt som de ökande ekonomiska orättvisor som kommer av ovan nämnda skäl är att vi samtidigt ser hur det leder till minskat förtroende för samhällets förmåga att lösa gemensamma angelägenheter. Demokratin hotas av minskat förtroende och engagemang när man upplever att små grupper (de mest förmögna) kan använda sina pengar för att få igenom sina intressen trots att stora väljargrupper har andra intressen och val.

Jag yrkar därför

- att** den socialdemokratiska partikongressen 2021 utformar en ny ekonomisk politik där arbetarrörelsens och löntagarnas intressen ges företräde och där en skattepolitik utformas på ett sätt som fördelar den offentliga sektorns efter förmåga och bärkraft,
- att** hela den ekonomiska politiken ges en utformning och presentation som återställer folkflertalets tilltro till att styra samhällets ekonomi
- att** de samhälleliga institutionerna ges spelregler och förutsättningar att svara upp mot dessa ambitioner.

Burträsk 2017-04-24

Hans-Erik Persson

Burträsk socialdemokratiska förening har antagit motionen som egen vid medlemsmöte den 23 oktober 2016

Skellefteå arbetarekommuns motionssvar

Motionen tar upp frågan om en ny ekonomisk politik i Sverige, den frågan har under senare år diskuterats allt mer. LO har gjort en stor utredning kring hur full sysselsättning ska nås där ekonomiska politiken har varit en central del i utredningen. LO-ekonomernas bedömning var att investeringar på minst 70 extra miljarder kronor per år var nödvändiga. Ökade investeringar har flera uppsidor. Det är ett sätt att förbättra infrastrukturen i samhället, rätta till gamla underlåtenhetssynder och samtidigt skapa fler jobb som i sin tur leder till en ökad efterfrågan på varor och tjänster. Det är därför glädjande att regeringen nu har ändrat den ekonomiska politiken i Sverige och i den senaste budgeten så investerar man 77 miljarder och effekten är att sysselsättningen ökar och att det går allt bättre för Sverige. Styrelsen för Skellefteå arbetarekommun anser därmed att motionen är besvarad.

Distriktsstyrelsens svar på motion 5

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

- att** anse motionen besvarad

Distriktsstyrelsen sympatiserar med den huvudsakliga andemeningen i motionärens resonemang. Arbetarrörelsen måste ständigt utvärdera och ompröva verktyg och metoder för att nå jämlikhet och rättvisa. Den utveckling vi ser med ökade ekonomiska skillnader, i synnerhet där en mycket liten elit av finanskapitalägare rycker ifrån, är bekymmersam. Det socialdemokratiska partiet måste samtidigt också alltid agera ansvarsfullt när vi styr över folkhushållet. Vi ska ha ordning och reda i finanserna och inte äventyra landets styrförmåga, då det i grunden handlar om förtroendet för demokratin. Det är grundläggande. Senare år har debatten uppmärksammat både tillväxtpolitiken och skattebaserna. Vad gäller tillväxtpolitiken ser vi att det i närtid handlar mycket om att upprätthålla offentliga investeringar kombinerat med kompetensförsörjning, så att vi klarar sysselsättning, omställning och strukturomvandling. Den socialdemokratiska politiken ligger huvudsakligen rätt i dessa avseenden. När vi ser på skattebasen finns däremot mer att göra. Det finns bekymmer på bostadsmarknaden, främst när det gäller ränteavdragen, och många pekar på att en fastighetsskatt bör återinföras. Dessa saker behöver hanteras tillsammans i en helhet, och kommer även att ingå i den skatteöversyn som finns avtalad om i 73-punktsprogrammet

mellan S, C, L och MP. I inriktningen till den skattereformen står också att man ska ”öka finanssektorns skatteandel och långsiktigt trygga välfärden”. För att åstadkomma en ekonomisk politik där, som motionären skriver, ”arbetarrörelsens och löntagarnas intressen ges företräde”, krävs att fackföreningsrörelsen lyckas med en hög organiseringsgrad. Det är grunden för att kunna teckna starka kollektivavtal, där löntagarnas får ut sin andel av produktionen och ges inflytande över arbetslivet, och där det skapas en ekonomisk grund för en stark offentlig sektor.

6. Regionalisering av fastighetsskatten på vattenkraftsfastigheter

Motionär: Kicki Fredriksson, Storumans Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp B

Cirka 90% av Sveriges vattenkraftsproduktion sker i de sju skogslänen. Vilket betyder att vi har ett flertal Vattenkraftsfastigheter. Fastighetsskatten går till staten istället för att stanna kvar i de regioner där fastigheterna ligger. I de regioner där fastigheterna ligger finns också många av de kommuner som har bland Sveriges högsta kommunalskatt, det för att få det kommunala hjulet att gå runt. Medel till utveckling är ofta inte en prioritering i dessa kommuner. Därför skulle de extra kronorna som fastighetsskatten skulle innebära väsentligt ökad utvecklingspotential i de här regionerna. Idag strömmar rikedomar från de här regionerna till staten, det handlar bl a om fastighetsskatten. En mindre del kommer sedan tillbaka i form av skatteutjämning eller regionalpolitiskt stöd. Det här gör att vi ofta ses som bidragstagare och tärande istället för att vi faktiskt är givare och närande. De sju skogslänen bidrar i hög grad till Sveriges välfärd. Att de regioner där det produceras energi från vatten och vind bara ska stå för producerandet är inte rimligt. Det är en vinst för hela landet om man omfördelar fastighetsskatten. D v s fastigheten skattas i den region den är belägen. Det är hög tid att den energi som produceras får medverka till att utveckla de regioner som har släppt till sina forsar och där miljön har påverkats. Fastighetsskatten skulle betyda att man kan utveckla mer istället för som idag avveckla. Vilket sker i vissa kommuner, även i kommuner som har mycket vattenkraft.

Idag är Sverige unikt när det gäller beskattning på vattenkraftsfastigheter. I Norge och Finland, liksom i Frankrike, Tyskland och Österrike går fastighetsskatten till kommunerna eller andra lokala myndigheter. I Sverige får regioner/kommuner där vattenkraften är utbyggd nöja sig med att dela på ungefär 110 miljoner kronor årligen i byggeavgiftsmedel. I kommunerna som ligger i de sju skogslänen skattas det för i genomsnitt 1.90 mer än i övriga Sverige. Men får vi välfärd, infrastruktur och mer utveckling för 1.90 mer?

Jag yrkar:

- att** Storumans arbetarekommun antar motionen som sin egen.
- att** Distriktsstyrelsen får i uppgift att jobba för att fastighetsskatten på Vattenkraftsfastigheter ska regionaliseras så att regionerna får tillgång till skatten som utvecklingsresurser.
- att** Distriktsstyrelsen får i uppgift att för att uppnå detta lobbar för frågan i de kanaler som Distriktsstyrelsen finner lämplig.
- att** Distriktsstyrelsen får i uppgift att nu anstränga sig lite och sätta sig in i frågan vilket man inte gjort.

Storuman 181117 Kicki Fredriksson

Storumans arbetarekommuns motionssvar

Storumans arbetarekommun har behandlat motionen den 18 december.

Som motionären skriver så sker 90 procent av vattenkraftsproduktionen i de sju skogslänen och vinsterna av vattenkraften hamnar direkt i statskassan. Därefter återförs en del i form av skatteutjämningsbidrag. Det vore en avsevärd fördel för självkänslan och för övriga Sveriges syn på "glesbygden" om större del av de vinster som generellt skapas i skogslänen också stannar där. Storumans arbetarekommun beslutar att skicka motionen som enskild till Distriktskongressen 2018.

Distriktsstyrelsens svar på motion 6

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att avslå motionen

DS delar inte motionärens uppfattning om fördelarna med en regionaliserad fastighetsskatt. Det kommunala kostnads och inkomstutjämningsystemet syftar till att utjämna skillnader i skattebas mellan kommuner och regioner. En fastighetsskatt skulle gå emot dessa principer, och dessutom inte nödvändigtvis gynna de regioner motionären önskar.

7. Gifta pensionärer får lägre pension jämfört med övriga pensionärer sammanboende och ensamstående

Motionär: Christine Vallin, Lycksele Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp B

Att gifta pensionärer får lägre pension hänger ihop med gammal tradition från 1914.

Myndigheterna anser att det är billigare att bo ihop, än att vara ensamstående.

MEN vem är ensamstående och vem betraktas som gift? Som gifta räknas registrerade partners, sammanboende med gemensamma barn eller tidigare varit gifta med varandra.

Försäkringskassan har ingen möjlighet att undersöka huruvida folk bor ihop eller inte medan Riksförsäkringsverket får direkt uppgift om de som gifter sig. Som lagen är utformad idag så är den direkt diskriminerande för gifta par.

Full garantipension för gifta är 7.204 kr/mån och 8.076 kr/mån för ensamstående och sambor. Skillnaden är 872 kr/mån och person det vill säga 10.467 kr per år. (beloppen gäller för 2018)

Jag yrkar på

att Lycksele arbetarekommun antar motionen som sin egen och sänder den vidare till Distriktskongressen 2019,

att Distriktskongressen beslutar föreslå att pensionsnivån ska höjas för gifta pensionärer till samma nivå som sammanboende/ensamstående,

att Distriktskongressen beslutar att länets S-riksdagsledamöter får i uppdrag att arbeta vidare med frågan.

Lycksele 2018.11.19

Christine Vallin (s)

Lycksele S-förening, S-Kvinnorna Lycksele

Lycksele Arbetarekommuns motionssvar:

Styrelsen instämmer i motionärens krav och beslutade vid sammanträdet 2018-12-04 föreslå repskapet:

- att anta motionen som sin egen,
- att skicka motionen till distriktskongressen 2019.

Förslag till beslut:

Lycksele Arbetarekommuns repskaps motionssvar:

Repskapet instämmer i styrelsen yttrande och beslutar vid sammanträdet 2018-12-17

- att anta motionen som sin egen,
- att skicka motionen till distriktskongressen 2019

Distriktsstyrelsens svar på motion 7

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att bifalla att-sats 2

att avslå att-sats 3

Distriktsstyrelsen delar motionärens uppfattning att pensionsnivå bör vara oberoende av civilstånd eller samlevnadsform. Eventuella nackdelar av ensamhushåll bör kompenseras av bla bostadstillägg. Att gemensamma barn är något som skulle minska kostnaderna är nog en erfarenhet som ytterst få har.

8. Försäkringskassans handläggning av sjukpenning

Motionär: Per-Erik Johansson och Ulf Björk, Umeå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp B

Försäkringskassan har de senaste åren bevisat att de inte längre klarar av att administrera sjukförsäkringen. Det finns otaliga exempel på personer som varit helt arbetsförmögna ändå fått sin sjukpenning indragen.

Regeringens målsättning att det så kallade sjuktalet ska vara nere på 9 dagar vid utgången av 2020 har fått Försäkringskassan att löpa amok. Indragna sjukpenningar har ökat osannolikt mycket de senaste två åren. Trots att de medicinska insatserna, arbetsgivarnas rehabilitering eller det förebyggande arbetet inte blivit bättre, så har minskningen av sjuktalen gått ner i sådan takt att målsättningen är på väg att nås nästan två år i förväg.

Högsta Förvaltningsdomstolen har sagt hur arbetsförmågan ska bedömas och därmed vad som krävs för rätten till sjukpenning. Men Försäkringskassan tar inte någon hänsyn till det.

Regeringens mål har blivit det som styr rätten till sjukpenning, inte lagstiftningen eller vägledningen från domstolarna. De behandlande läkarna omyndigförklaras av Försäkringskassan när de inte in absurdum beskriver de funktionsnedsättningar och aktivitetsbegränsningar som den sjuke har.

Mitt i all förvirring och kaos finns den som drabbats av ohälsa och som förlitar sig på det svenska trygghetssystemet. Alldeles för många av dem får bittert erfara att det trygghetssystemet inte fungerar, med den hantering av försäkringen som Försäkringskassan ägnar sig åt.

Vi föreslår följande för att förbättra rättssäkerheten för de sjuka och att fler som är berättigade till ersättning får det.

- att** regleringsbrevet om målet 9.0 dagar tas bort.
- att** jfr prop.96.97 och regeringsrättens dom den 8 April 2008 i mål nr 7437-06 följs av Försäkringskassan och domstolarna.
- att** Umeå arbetarekommun bifaller motionen och sänder den vidare till distriktskongressen
- att** våra riksdagsledamöter jobbar för en förändring.

Per-Erik Johansson, Ulf Björk
IF Metalls socialdemokratiska förening Södra Västerbotten.

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Motionärerna tar upp ett angeläget problem. Under de åtta år som alliansen styrde hann ca 90 000 personer utförsäkras till följd av den bortre parentes som alliansregeringen införde i sjukförsäkringen. Regeringsskiftet 2014 innebar därmed förhoppningar om att få tillbaka en human sjukförsäkring som erbjuder trygghet till arbetstagarna i händelse av sjukdom. Tyvärr har den socialdemokratiskt ledda regeringens hantering av sjukförsäkringen visat sig vara en stor besvikelse. Den bortre tidsgränsen är visserligen avskaffad, men utförsäkringarna fortsätter. Till följd av ökade sjuktal har regeringen satt upp ett mål om att minska antalet dagar med sjukpenning och rehabiliteringspenning som betalas ut per försäkrad till 9 dagar i december 2020. Till detta ändamål har det skjutits till mer resurser till Försäkringskassans ärendehandläggning. Resultatet har blivit hårdare bedömningar från Försäkringskassan, som lett till en markant ökning av antalet personer som fått sin sjukpenning indragen.

Precis som motionärerna tar upp, följer inte Försäkringskassan gällande lagstiftning. Regelverket kring rätt till sjukpenning innehåller tidsgränser vid vilka den försäkrades arbetsförmåga prövas. Efter 90 dagar ska FK beakta om den försäkrade kan försörja sig efter omplacering till något annat arbete hos arbetsgivaren. Efter 180 dagar ska FK även beakta om den försäkrade kan försörja sig själv genom förvärsarbete som är normalt förekommande på arbetsmarknaden, eller något annat lämpligt arbete som är tillgängligt. Dock har Regeringsrätten i sitt avgörande mål 7437-06 från 2008 klarlagt med hänvisning till lagens förarbeten (prop. 96/97:28) att begreppet normalt förekommande arbete avser ett ”vanligt arbete på arbetsmarknaden, där den försäkrades arbetsförmåga kan tas tillvara i full eller närmast full omfattning”. Arbetet ska innebära krav på normal prestation ”där ringa eller ingen” anpassning förväntas förekomma med hänsyn till funktionshinder eller medicinska besvär hos den försäkrade. Olika instanser, bl a LO-TCO rättskydd anför att FK systematiskt underlåter att ta hänsyn till detta.

Från Västerbottens socialdemokratiska riksdagsbank, har det motionerats för att se över hur FK följer rättspraxis med avseende på tillämpningen av begreppet normalt förekommande arbete[1]. Vidare har regeringen tillsatt en utredning[2] med uppdrag att analysera tillämpningen av begreppet normalt förekommande arbete, kartlägga om det nuvarande regelverket ger ett tillräckligt utrymme för att den försäkrades arbetsförmåga ska kunna tas till vara fullt ut, och om utredningen finner det nödvändigt lämna författningsförslag. Uppdraget ska delredovisas den 30 januari 2019, och slutredovisas senast den 15 oktober 2019. Oavsett om det läggs fram författningsförslag eller ej, anser arbetarekommunens styrelse att en fungerande rättstat förutsätter att myndigheter följer gällande lagstiftning. Vi kan inte annat än hålla med motionärernas uppfattning att den definition av begreppet normalt förekommande arbete som anges i regeringsrättens dom från 2008 och som förklaras i prop. 96/97:28 måste följas av Försäkringskassan.

Sjukförsäkringen diskuterades på partikongressen 2017 och missnöjet var utbrett bland många ombud. Kongressen beslutade att Socialdemokraterna ska prioritera arbetet med att värna och utveckla våra gemensamt finansierade trygghetsförsäkringar så att människor har en ekonomisk trygghet när livet förändras. De antagna politiska riktlinjerna anger en tydlig riktning som innebär att arbetet med att minska sjuktalen ska ske genom ett aktivt arbete för friskare arbetsplatser, och inte genom att försämra tryggheten för den som är sjuk – vilket är precis det som har skett.

Vidare beslutade kongressen att när skevheter uppdragas så ska de korrigeras för att stärka förtroendet för systemet. Arbetarekommunens styrelse anser att regleringsbrevet med uppdrag till FK att minska antalet utbetalningar per försäkrad (9-dagarsmålet) går stick i stäv med detta kongressbeslut. I en rapport[3] från Inspektionen för socialförsäkringen (ISF) riktas kritik mot regeringens politiska styrning av FK i allmänhet och målet om 9 dagar i synnerhet. I förordet skriver Catarina Eklundh Ahlgren, tillförordnad generaldirektör på ISF, att mediala uttalanden från regeringen och Försäkringskassans generaldirektör tolkas som direkta styrsignaler ute i den lokala verksamheten och påverkar hur handläggarna tillämpar regelverket. Arbetarekommunens styrelse anser att Försäkringskassans uppgift är att handlägga ärenden och bedöma arbetsförmåga utifrån gällande lagstiftning. För att sänka ohälsotalen behövs åtgärder för att främja folkhälsa, förbättra hälso- och sjukvården, och inte minst ställa höga krav på arbetsgivare att främja en god arbetsmiljö och ta sitt rehabiliteringsansvar. Vi har inte råd med samhällsliga produktionsförhållanden där arbetslivet enbart har plats för fullt presterande människor medan alla andra som utifrån företagsekonomisk synpunkt bedöms olönsamma hamnar utanför. För att förändra detta, krävs åtgärder som riktas mot arbetsmarknadens sätt att fungera och inte mot socialförsäkringssystemets utformning. Det är genom ett aktivt arbete för friskare arbetsplatser, som vi enligt kongressbeslutet ska arbeta för att minska ohälsotalen.

Med hänvisning till vad som anförs ovan föreslår Umeå arbetarekommuns styrelse representantskapet besluta

- att Västerbottens socialdemokratiska partidistrikt verkar för att regleringsbrevet om målet 9.0 dagar tas bort
- att Västerbottens socialdemokratiska partidistrikt verkar för att Försäkringskassan ska följa den definition av ”normalt förekommande arbete” som anges i prop 96/97:28 och som fastslås av regeringsrättens dom i mål 7437-06
- att Umeå arbetarekommun antar motionen som sin egen och skickar den vidare till distriktskongressen 2019

[1] En trygg och rättssäker sjukförsäkring, riksdagsmotionen 2017/18:1904, inskickad av Helen Pettersson mfl

[2] Dir. 2018:26 En trygg sjukförsäkring med människan i centrum.

[3] Rapport 2018:16 Förändrad styrning av och i Försäkringskassan

[1] Dir. 2018:26 En trygg sjukförsäkring med människan i centrum.

[2] Rapport 2018:16 Förändrad styrning av och i Försäkring

Umeå arbetarekommuns representantskap beslutade vid sammanträde 2018-12-03

- att anta motionen som vår egen och skicka den till Distriktskongressen 2019
- att Västerbottens riksdagsledamöter verkar för att regleringsbrevet om mål 9.0 dagar tas bort

att Västerbottens riksdagsledamöter verkar för att försäkringskassan ska följa den definition av ”normalt förekommande arbete” som anges i prop 96/97:28 och som fastslås av regeringsrätten dom i mål 7437-06.

Distriktsstyrelsens svar på motion 8

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att bifalla att-sats 1 och 2

att avslå att-sats 4

Distriktsstyrelsen ställer sig bakom Umeå arbetarekommuns utförliga motionssvar.

9. Motion om trygghet

Motionär: Per-Erik Johansson, Umeå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp B

I Sverige så har den tidigare alliansen angripit våra frågor och hotat med att genomföra försämringar för våra medlemmar

- Sänkta löner
- Försämrade sjukförsäkring
- Försämrade arbetsmiljö
- En industripolitik som försämrar svensk ekonomi
- De har svikit pensionärerna, nu är det upp till bevis

Vi vill i motsats till högerpartierna verka för:

Ökad trygghet i och mellan jobben

Vi vill att svensk industri ska vara konkurrenskraftig, så att industrijobb finns kvar i Sverige. Då behöver vi en regering som satsar på industrin, som investerar för framtiden istället för att sänka skatter. Vi behöver också få kompetensutveckling så att vi kan ta de nya jobb som växer fram i den snabba teknikutvecklingen. Då ökar vår anställningstrygghet. Om vi ändå blir arbetslösa ska vi ha en a-kassa som ger trygghet i omställningen till ett nytt jobb.

Vi ska ha rätt att vara sjuka tills vi blir friska

Om vi blir sjuka eller skadade ska sjukförsäkringen ge det stöd vi behöver, så länge vi behöver det. Vägen tillbaka från sjukdom till arbete ska vara trygg och inte präglas av fattigdom. Sjukförsäkringen måste förbättras, men det finns politiska krafter som återigen vill låta en bortre tidsgräns avgöra hur länge vi får vara sjuka. Vi behöver en regering som vill fortsätta förbättra sjukförsäkringen – inte försämra den!

Ingen ska behöva dö av jobbet

Eftersom industrin kan vara en farlig arbetsplats behövs ett aktivt arbetsmiljöarbete för att förebygga olyckor och sjukdomar. Resurserna till Arbetsmiljöverket har ökat men fler satsningar behövs – inte nedskärningar och försämringar. Det är våra liv det handlar om! När olyckor ändå händer ska polis och åklagare hantera arbetsmiljöbrott bättre och snabbare. Vi vill också att oavsett anställningsform ska alla ges rätt och tillgång till företagshälsovård.

NEJ- till osäkra anställningar och lägre löner

I Sverige har vi en framgångsrik modell där fack och arbetsgivare förhandlar om villkor och löner. Det har inneburit ökade reallöner i 20 år, utan att industrins konkurrenskraft har försämrats. Vi behöver en regering som förstår värdet av denna svenska modell. Trygga anställningar gör att vi presterar bättre. Ändå finns det politiker som vill göra det lättare att sparka folk och som vill lagstifta om sänkta löner!

Vi föreslår distriktskongressen besluta

- att** ge distriktsstyrelsen i uppdrag att verka för:
- Ökad trygghet i och mellan jobben
 - Att vi ska ha rätt att vara sjuka tills vi blir friska
 - Att ingen ska behöva dö av jobbet
 - Att vi säger NEJ- till osäkra anställningar och lägre löner
 - En förbättrad pension och borttagande av pensionärsskatten

Per-Erik Johansson

Ordförande IF Metalls socialdemokratiska förening Södra Västerbotten

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Motionen beskriver behovet av insatser som i olika avseenden påverkar eller bidrar till ökad trygghet i arbetet och också livet i övrigt. Vi delar motionärens uppfattningar, och ser dem dessutom som väl förankrade inom socialdemokrati och fackföreningsrörelse. Det är inte heller så att frågorna varit undangoömda, bortglömda eller förbisedda.

Vi uppfattar dock motionen som en signal om att fackligt aktiva efterlyser att (s) tydligare lyfter fram frågorna som viktiga, vilket är en signal att ta på största allvar. För vår trovärdighet hos fackförbunden och dess medlemmar är det av vikt att vi tydligt kan visa att politiken tar deras angelägna frågor till sig och driver dem.

Det finns skäl att självkritiskt granska och överväga i vad mån frågorna fått tillräckligt framträdande utrymme i bl a vår valagitation och andra sammanhang utifrån redan kända synpunkter och ställningstaganden.

Vi kan, liksom motionären, också se behov av förbättringar.

För att peka på ett område: sjukförsäkringen behöver utvecklas. Tidsgränser för hur länge den sjukskrivne ska behöva vänta på stödinsatser kan vara ett stöd, tidsgränser där sjukpenning reduceras eller helt t o m avvecklas ("bortre gräns") saknar medicinskt värde. Behandlande läkares bedömning bör få större tyngd i ersättningsbeslut, i den mån sk second opinion är motiverat bör det inhämtas från specialist inom sjukvårdssystemet, fri från försäkringens intressen. Motsvarande bör gälla för arbetsskadeförsäkringen. Med höjt tak för sjukpenninggrundande inkomst omfattas fler arbetstagare och får det skydd som annars endast de med kompletterande privata eller kollektiva försäkringar kan få.

Med det som bakgrund föreslår Umeå arbetarekommuns styrelse representantskapet besluta att anta motionen som vår egen och skicka den till Distriktskongressen 2019.

Umeå arbetarekommuns representantskap beslutade vid sammanträde 2018-12-03

att anta motionen som vår egen och skicka den till Distriktskongressen 2019

Distriktsstyrelsens svar på motion 9

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att bifalla motionen

Distriktsstyrelsen ställer sig bakom Umeå arbetarekommuns motionssvar.

10. Inkludera spel i kulturbegreppet

Motionär: Oscar Sedholm, Umeå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp B

Spel som begrepp

I engelska språket gör man skillnad på spel och spel, där datorspel, brädspel och rollspel klassificeras som gaming medan spel om pengar klassificeras som gambling. Det svenska språket har sina begränsningar när det kommer till att beskriva spel och spelande - därför vill jag här i början förtydliga att spel och spelande i denna motion avser spelformer utan pengar involverade, alltså likvärdigt engelskans gaming. Casinospel, poker och blackjack som faller inom kategorin spel om pengar ska därför inte blandas in i denna motion.

Vad är kultur?

Diskussionen om vad som är kultur och inte är ständigt pågående och långt ifrån tydlig. Att få uppgiften kring att förklara begreppet kultur är en svår, nästintill omöjlig uppgift, eftersom det finns flera olika förklaringar som ändå på olika sätt hänger samman med varann. Det vi dock vet är hur stora positiva effekter som har utkommit av kulturen och vilken positiv inverkan den har på oss som människor. Kultur är något som vi vill bevara och visa för nästkommande generationer och fortsätta att glädjas utav. Det kan handla om musik, konst, arkitektur, kläder, religion, ritualer, lekar, sägner, litteratur m.fl. Den här motionen handlar inte om varför någonting annat inte är kultur, utan den handlar om varför just spel är kultur och en kulturform som är värd att bevara, utveckla och sprida.

Digitalt och analogt spelande är idag en av Sveriges mest populära fritidssysselsättningar, framförallt bland unga. Vi har spelat brädspel och olika former av analoga spel i tusentals år och idag spelar dessutom runt 80% av Sveriges befolkning digitala spel i någon form. Spelande benämns som en kulturutövning i statistiken när bl.a. SCB, Myndigheten för kulturanalys och SOM-institutet undersöker svenskarnas kulturvanor. Det är för dem och för de flesta svenskar en självklarhet att spelande i olika former kan betraktas som en kulturutövning i samma kategori som konst, musik och film. Det talas om det svenska spelundret och fantastiska spel som Battlefield, Minecraft och Candy Crush Saga är bara några av de internationellt framgångsrika spel som har sin hemvist i Sverige. Det råder ingen tvekan om att den svenska spelindustrin är en stark kraft som bidrar till att både sätta Sverige på kartan, skapa nya arbetstillfällen och bidra med nya skatteintäkter. Att kulturen ska bidra till ovanstående mål är också Socialdemokraternas största målsättning på kulturområdet. Till skillnad från exempelvis film och musik så betraktas formellt dock inte spel som en kulturform i statens mening för tillfället. Detta innebär ett antal problem och utmaningar.

När spelen hamnar utanför kulturbegreppet och förminskas till att vara ren underhållning utan konstnärligt värde så blir det en självuppfyllande profetia. Spelbranschen styrs då av marknaden snarare än av kreatörens vision och därmed får det kommersiella värdet större vikt än det

konstnärliga värdet. Kulturen måste få ha ett eget värde, den ska inte behöva motivera sin existens genom att vara nyttig ekonomiskt, hälsomässigt eller på något annat sätt. Film och musik har möjlighet att både verka på en marknad och producera storslagna verk som sprids till en stor publik samtidigt som det också finns statligt stöd för smalare uttryck som inte har samma kommersiella värden. Detta stöd saknas för spelen och därmed blir det otroligt svårt att utveckla spel utan en kommersiell baktanke. Vidare innebär spelens icke-status att de hamnar utanför samtliga regionala kulturplaner och måste istället skohornas in på undantag.

Förslag

Jag föreslår en modern och utökad syn på kulturbegreppet och att spel ska inkluderas i detta. I Norge ligger spelkulturen under Kulturdepartementet och vi borde lära oss av vår nordiska granne om vi vill ta tillvara på det svenska spelundret, likt vi gjorde med den svenska musikexporten på 70- och 80-talet.

På det sättet kommer fler aktörer och personer att få möjlighet att ta del av, skapa och sprida spelkulturen. I Sverige är det Kulturrådet, en myndighet under Kulturdepartementet, som fördelar statens bidrag till kulturen och som formellt bestämmer vad som är kultur och inte. Det är de som är ansvariga för att de nationella kulturpolitiska målen ska uppfyllas. Jag menar att både digitalt och analogt spelande passar väl in i de målen och ger stöd till förslaget att bredda och utveckla kulturbegreppet.

De nationella kulturpolitiska målen:

Kulturen ska vara en dynamisk, utmanande och obunden kraft med yttrandefriheten som grund. Alla ska ha möjlighet att delta i kulturlivet. Kreativitet, mångfald och konstnärlig kvalitet ska prägla samhällets utveckling.

och för att uppnå dessa mål ska kulturpolitiken bl.a.

- främja allas möjlighet till kulturupplevelser, bildning och till att utveckla sina skapande förmågor,
- främja kvalitet och konstnärlig förnyelse,
- främja ett levande kulturarv som bevaras, används och utvecklas,
- särskilt uppmärksamma barns och ungas rätt till kultur.

Slutord

Spel är redan etablerad som kultur i många människors medvetande, det finns en stark kreativ näring som ständigt utvecklas och ekonomiska incitament till att bredda kulturbegreppet. Det är dags för oss att uppdatera kulturbegreppet och därigenom ta ett stort kliv på vägen för att uppfylla både de nationella målen och vårt eget partis mål för kulturpolitiken.

Därmed yrkar jag:

att Socialdemokraterna ska anse spel (gaming) vara en kulturform och arbeta för att bredda kulturbegreppet för att inkludera spel.

att Kulturrådet ska få ett utökad uppdrag och därtill motsvarande medel för att kunna främja spelkulturen enligt nuvarande direktiv.

att Socialdemokraterna i Umeå arbetarekommun antar motionen som sin egen.

att Motionen skickas vidare till Socialdemokraternas Västerbottens DÅK 2019.

att motionen skickas vidare till Socialdemokraternas partikongress 2019.

Oscar Sedholm

Bifallen av Nydalahöjdens socialdemokratiska förening 2018-11-03

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Precis som motionären skriver kan mycket ingå i kulturbegreppet, vilket kan vara positivt då det öppnar upp för diskussion och fler kan känna sig inkluderade. I många sammanhang begränsar vi emellertid kulturbegreppet att handla om de konstformer som sker i ord, ton, bild, på scen och på film. Dagens kulturliv är emellertid mycket bredare än så.

Socialdemokraterna har historiskt och traditionellt arbetat för att göra kulturen tillgänglig genom olika reformer och nationella satsningar som exempelvis En bok för alla (nedlagd av Alliansen), de tre ”R:en” (Riksteatern, Riksställningar och Rikskonserter – de sistnämnda finns ej längre), Konstfrämjandet mm. Samtidigt har länsteatrar, det fria kulturlivet, berättarkonsten och andra lokala och regionala kulturverksamheter fått såväl kommunalt och regionalt som statligt stöd. För att kulturen ska kunna utvecklas, legitimeras och vara angelägen så behövs en öppenhet för vad som ska ingå i kulturbegreppet så att det inte upplevs som statiskt, omöjligt att förändra eller självbevarande. Det sker också.

Att då börja en politisk process där olika digitala och virtuella uttrycksformer än mer inbegrips i kulturbegreppet ligger därför i tiden, och här kan just spelkulturen vara ett sådant diskussionsområde – förutsatt också då, precis som motionären skriver – att detta tillförs nya medel så att inte den ena konstformen ställs mot den andra eller att vi riskerar att än mer utarma ett redan underfinansierat område.

Med anledning av ovanstående föreslår Umeå arbetarekommuns styrelse representantskapet besluta

- att anta att-satserna 1-4 som våra egna och skicka dem till Distriktskongressen 2019.
- att stryka att-sats 5 då den faller av sig självt.

Umeå arbetarekommuns representantskap beslutade vid sammanträde 2018-12-03

- att anta att-satserna 1-4 som våra egna och skicka dem till Distriktskongressen 2019
- att stryka att-satsen 5 då den faller av sig själv.

Distriktsstyrelsens svar på motion 10

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

- att anse att-sats 1 besvarad
- att avslå att-sats 2

Precis som motionären skriver kan kultur definieras på flera sätt, och kan därför vara mycket brett och inkluderande. Spelande, synen på spel och vilka effekter spel har för människa och samhälle är givetvis också en fråga om kultur. Däremot behöver kultur inte vara samma sak som kulturpolitik. Politiken har uttalade mål och syften, avgränsningar och prioriteringar. Därefter kan alltid medlen för att uppnå dessa mål diskuteras.

Redan idag kan spel på sätt och vis anses rymmas inom både kulturbegreppet och kulturpolitiken. Exempelvis är det redan idag möjligt på flera bibliotek att låna spel, på samma sätt som böcker.

Den nationella kulturpolitiken bedrivs i flera parallella spår. Dels via en mängd riktade satsningar, dels via övergripande riktlinjer till Kulturrådet. I de nationella målen för kulturpolitiken, de som Kulturrådet styrs av, finns inga särskilda konstarter utpekade. Pengarna ska stärka de syften som

pekas ut. Kulturrådet har även uppdraget att finna och stötta det nyskapande, som annars kan ha svårt att hävda sig.

I och med Kultursamverkansmodellen bestäms mycket av kulturpolitiken regionalt. Regionerna får stöd av staten för att uppnå de kulturpolitiska målen. Men inte heller här finns några konstater utpekade, utan det står regionerna fritt att författa en kulturplan där de anser sig leva upp till målen. Här kan spel ingå. Det är alltså helt möjligt idag för en region att ge stöd åt spel inom ramen för kulturpolitiken.

Risken med att peka ut en konstform och öronmärka pengar är att det då blir en rörelse där alla agerar så, med rädsla att om de som inte står med inte kommer att tilldelas pengar. Systemet riskerar bli stelt och dåligt om alla möjliga sorters subgenrer behöver nämnas i statens utgiftsområden för att försäkra sig om en kakbit. Att därför hålla innehållet öppet har sina poänger. Sättet att hantera detta har varit de samråd som regionerna har i framtagandet av kulturplanerna.

Men diskussionen om på vad sätt som spel kan bidra till att uppfylla de kulturpolitiska målen, och därmed få ta plats i budget och planer, den är viktig att fortsätta.

11. Sverige måste ratificera FN:s konvention om förbud mot kärnvapen

Motionär: Robin Enander, Umeå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp B

För 72 år sedan utfärdade USA:s dåvarande president Harry S. Truman en order om kärnvapenangrepp mot Japan. Innebörden av Trumans beslut var en kollektiv dödsdom för befolkningen i två städer. Den första atombomben fälldes över den japanska staden Hiroshima den 6 augusti 1945. Mer än 100 000 människoliv släcktes omedelbart och de radioaktiva partiklar som spreds har skördat tiotusentals liv i flera generationer sedan dess. Två dagar efter katastrofen i Hiroshima detonerade den andra amerikanska kärnvapenladdningen över Nagasaki och orsakade ytterligare 70 000 människors död och lade staden i ruiner.

Sedan Hiroshima och Nagasaki har kärnvapen utgjort ett ständigt närvarande hot mot mänskligheten. Ett hot som befästes av årtionden av kapprustning under kalla kriget och som eskalerat även efter terrorbalansens tid. I dag finns flera tusen kärnvapen varav ett inte ringa antal står i beredskap för att kunna avfyras inom loppet av minuter. Många av dessa vapen har avsevärt större sprängkraft än de som användes 1945. Förekomsten av ett ständigt överhängande massförstörelsehot utgör ett kraftfullt hinder för en fredlig och jämlik samverkan mellan världens stater.

Den 7 juli 2017 röstade därför 122 stater, vid ett sammanträde på FN:s högkvarter i New York, igenom ett avtal som förbjuder kärnvapen (A/CONF.229/2017/8 Treaty on the Prohibition of Nuclear Weapons). Sverige deltog aktivt under förhandlingarna och röstade även ja till avtalet som antogs med stående ovationer. Sverige har dock, trots att man tillstyrkte avtalet, ännu inte skrivit under och implementerat (ratificerat) avtalet för Sveriges del.

Detta avtal innebär en tidigare oöverträffad möjlighet att ändra den internationella normen kring kärnvapen och på sikt åstadkomma total kärnvapenedrustning. Avtalet sluter cirkeln med förbud mot massförstörelsevapen och särskilt inhumana vapen.

Avtalet tar avstamp i de katastrofala humanitära konsekvenser som en kärnvapendetonation skulle orsaka. Om ett kärnvapen kommer till användning igen finns det inget en stat eller internationell organisation skulle kunna göra för att hantera de humanitära konsekvenserna. Det är helt enkelt omöjligt för stater och humanitära hjälporganisationer att förbereda sig för ett kärnvapenkrig - en insikt som bottnar i erfarenheterna från 1945 och som vuxit fram i det internationella samtalet och fastslogs vid den första konferensen om kärnvapnens humanitära effekter i Oslo 2013.

Vi socialdemokrater har en lång tradition av att verka för kärnvapenedrustning och gemensam säkerhet. Alva Myrdal mottog Nobels fredspris 1982 för sitt nedrustningsarbete och efter henne har många socialdemokrater utfört avgörande arbete för att främja kärnvapenedrustning, inte minst Inga Thorsson och Anna Lindh.

”De som bestämmer över kärnvapnens användning spelar inte bara med sina länders överlevnad. De har också våra liv i sina händer. Därför måste vi andra, som inte har kärnvapen, göra vårt yttersta för att hävda våra intressen och för att påverka kärnvapenmakterna att inse sitt ansvar också mot oss”, sa Olof Palme under den socialdemokratiska partikongressen 1984.

2017 års Nobels fredspris tilldelades den internationella kampanjen för kärnvapnens avskaffande, ICAN för deras arbete med att rikta uppmärksamheten kring kärnvapnens katastrofala humanitära konsekvenser och för deras banbrytande arbete med att få fram ett avtal som förbjuder dessa vapen.

Socialdemokratien måste ta vara på det handlingsutrymme som nu finns för att realisera målsättningen om en kärnvapenfri värld. Det är vi skyldiga kommande generationer.

Med anledning av ovanstående yrkar jag:

- att** Socialdemokraterna ska verka för att Sverige signerar och ratificerar FN:s konvention om förbud mot kärnvapen.
- att** Nydalahöjdens S-förening ställer sig bakom motionen och sänder den vidare till Umeå arbetarekommuns representantskap.
- att** Umeå arbetarekommun ställer sig bakom motionen och sänder den vidare till Socialdemokraterna i Västerbottens distriktsårskongress.
- att** Socialdemokraterna i Västerbotten ställer sig bakom motionen och sänder den vidare till den socialdemokratiska partikongressen.
- att** Distriktsårskongressen för Socialdemokraterna i Västerbotten genom ett uttalande tillkännager att man ställer sig bakom att Sverige signerar och ratificerar FN:s konvention om förbud mot kärnvapen.

Robin Enander

Bifallen av Nydalahöjdens socialdemokratiska förening 2018-11-03

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Motionären beskriver på ett bra sätt kärnvapnets historia och Sveriges hållning till detta massdödsvapen.

Att Sverige gav sitt stöd till konventionen vid omröstningen är helt i linje med vår nedrustningspolitik som del av en bredare säkerhetspolitik. Vår politik för att hantera det

försämrade säkerhetsläget i vårt närområde bygger på kombinationen av militär alliansfrihet, en aktiv utrikespolitik, fördjupade försvarspolitiska samarbete, inklusive med Nato, samt stärkt nationell försvarsförmåga.

Konventionen innehåller en rad förbud mot kärnvapenhantering. Den behandlar också möjligheten för en kärnvapenstat att ansluta sig, staters skyldigheter att hjälpa offer för kärnvapenanvändning och att sanera en påverkad miljö. Vi socialdemokrater hade önskat att konventionen varit tydligare på ett antal viktiga områden. Ett sådant rör konventionens relation till icke-spridningsfördraget NPT, som enligt svensk uppfattning förblir "hörnstenen" för nedrustning och icke-spridning. Dessutom hade det varit önskvärt med betydligt starkare verifikationsmöjligheter än vad texten nu ger utrymme för. Sverige drev dessa frågor hårt under förhandlingen, tyvärr utan framgång.

Vi kan konstatera att det finns frågor kring avtalets tolkning inte kan lämnas obesvarade. Tiden från omröstningen i FN till undertecknandets öppnande är också ovanligt kort. Socialdemokraterna vill därför genomföra en grundlig analys av konventionens konsekvenser innan ett undertecknande kan bli aktuellt. Det är också viktigt att påpeka att vi gör våra säkerhets- och utrikespolitiska bedömningar som ett alliansfritt land med egna avvägningar och vägval. Att konventionen nu stärker normen mot användning och innehav av kärnvapen är ett viktigt steg framåt och socialdemokraterna stödjer fortsatt konventionen. Vi gör nu analysen med inriktning att kunna underteckna men att underteckna utan en ingående analys vore oansvarigt. Utrikesminister Margot Wallström formulerar sig så här: "En kärnvapenfri värld uppnås inte med naivitet eller passivitet utan genom en balansgång mellan pragmatism och tydliga ideal. Vi tänker stå upp för våra ideal i en tid som kräver det, men vi gör det också med förståelse för att Sveriges säkerhet kräver långsiktiga och trygga beslut"

Arbetarekommunen vill tacka för en viktig och bra formulerad motion och ger sitt gillande och tillstyrker motionens att-satser.

Umeå arbetarekommuns styrelse föreslår representantskapet besluta
att anta motionen som vår egen och skicka den till Distriktskongressen 2019.

Umeå arbetarekommuns representantskap beslutade vid sammanträde 2018-12-03
att anta motionen som vår egen och skicka den till Distriktskongressen 2019.

Distriktsstyrelsens svar på motion 11

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att bifalla att-sats 1 och 5

att avslå att-sats 4

Bra motion och bra svar av Umeå arbetarkommun. Denna motion tar fasta på det ämne som parallellt med miljöfrågan är avgörande för vår planets framtid för kommande generationer. Därför ska Sveriges socialdemokrater med bestämdhet stå fast i frågan ur ett utrikes och säkerhetspolitiskt perspektiv. Där NPT och dess konvention om nedrustning och icke-spridning drivs på av Sveriges regering och riksdag.

12. Inga kärnkraftverk och kärnvapen i Bottenviken och Östersjön

Motionär: Nils-Erik Dahlberg, Storumans Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp B

För ett sundare miljö- och säkerhetstänkande.

Jag yrkar

att våra riksdagsrepresentanter arbetar för att inga kärnkraftverk samt inga kärnvapen-bestyckade militära enheter tillåts i Bottenviken och Östersjön.

30 November 2018

Nils-Erik Dahlberg

Medlem i Storumans Arbetarkommun

Storumans arbetarekommuns motionssvar

Storumans arbetarkommun har behandlat motionen den 18 december.

Motionären vill att det inte ska finnas några kärnkraftverk samt inga kärnvapen styckade militära enheter i Bottenviken och Östersjön.

Socialdemokraterna har tagit beslut att kärnkraftverk ska avvecklas i Sverige och vi anser att det finnas förnyelsebara energikällor som skog, vind och vatten har stor potential att byggas ut under lång tid framöver.

Kärnvapen utgör ett hot mot mänskligheten. I dag finns 15 000 kärnvapen i världen.

Förekomsten av kärnvapen utgör ett hinder för en fredlig och jämlik samverkan mellan världens stater. Arbetarrörelsen har alltid kämpat för fred och nedrustning och Sverige har alltid varit en stark röst mot kärnvapen. I en orolig omvärld behövs ett aktivt arbete för nedrustning.

Vi förstår att Sverige varken regionalt eller nationellt har rådighet över andra länders ställningstaganden gällande kärnkraft och kärnvapen, men anser att det i en så viktig fråga för framtiden finns all anledning att framföra våra åsikter och förhoppningar.

Storumans arbetarekommun beslutar att ställa sig bakom motionen och anta den som sin egen att bifalla motionen

att skicka den vidare till distriktskongressen 2019

Distriktsstyrelsens svar på motion 12

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att avslå motionen

Storumans arbetarekommun beskriver väl i sitt motionssvar hur en nation inte kan ha inflytande på andra nationers energifrågor. Distriktsstyrelsen vill understryka detta. Samtidigt vet vi att endast 14 mil från Västerbotten, på andra sidan Bottenviken, i Österbotten och Pyhäjoki planeras sedan flera år tillbaka ett nytt kärnkraftverk. Det finska kärnkraftsbolaget Fennovoima och ryska Rosatom har skrivit avtal som innebär leverans av ryska kärnreaktorer. De flesta kommunerna på svenska sidan av Bottenviken har protesterat mot dessa planer. Även från socialdemokrater i regionen har protester framförts.

När det gäller frågan om kärnvapen anser distriktsstyrelsen att Sverige ska arbeta vidare för att ratificera FN:s konvention om förbud mot kärnvapen i världen och därmed också att kärnvapenbestyckadenheter tillåts i Bottenviken och Östersjön.

Distriktsstyrelsen vill betona att Socialdemokraterna i Västerbotten är för en fortsatt avveckling av kärnkraft. På den punkten är distriktsstyrelsen helt överens med motionären. En mer framkomlig väg anser vi däremot vara att frågan drivs på regional nivå där påverkansmöjligheterna är större. På grund av att-satsens utformning anser distriktsstyrelsen att den bör avslås.

13. Återinförande av skrotningspremie på skrotbilar

Motionär: Kicki Fredriksson, Storumans Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp C

Enligt förordning (2007:187) om producentansvar för bilar så ska tillverkaren, utan ersättning ta emot en uttjänt bil för skrotning. Producenten ska fullgöra sin skyldighet genom att själv eller tillsammans med andra ekonomiska aktörer se till att det finns ett eller flera lämpliga mottagningssystem. För att ett system ska vara godkänt krävs att det är möjligt för en bilägare att lämna in en uttjänt bil eller bildelar inom ett avstånd av 50 kilometer eller inom den kommun där bilägaren har sin hemvist.

Vi vet att det här inte fungerar i många av våra kommuner. När det gäller Västerbotten så saknar Storuman, Norsjö, Vilhelmina och Malå bildemontering eller mottagningsställe. Nu arbetar de här kommunerna för att få till just detta och det är bra. Det kanske redan är gjort när motionen kommer upp och det är ändå bättre.

Men det finns för många skrotbilar i naturen och på våra gårdar runt om. De här bilarna läcker ut miljögifter ur i naturen och utgör en fara för människor och djurs hälsa. Från 2007 när producentansvaret infördes och skrotningspremien infördes så har problemet med skrotbilar i naturen ökat. Det är lättare att dumpa en bil i skogen än att frakta bort den. Problemet hamnar sedan hos kommunen att försöka få bilen bortforslad. En inte allt för enkel procedur. Återinförande av skrotningspremie i någon form skulle hjälpa till att lösa problemet med skrotbilar i naturen.

Jag yrkar:

att Storumans arbetarekommun antar motionen som sin egen.

att Distriktsstyrelsen får i uppdrag att jobba för att det återinförs en skrotningspremie på skrotbilar.

Storuman 181117 Kicki Fredriksson

Storumans arbetarekommuns motionssvar

Storumans arbetarkommun har behandlat motionen den 18 december.

Som motionären skriver är dumpandet av skrotbilar i naturen ett omfattande problem. Det är ett miljöproblem och ger ett intryck av att man befinner sig i en bygd där ingen bryr sig om sin omgivning. Dessutom utgör skrotbilarna en fara för människor och djur och blir en belastning för kommunen.

Storumans arbetarekommun beslutar att ställa sig bakom motionen och anta den som sin egen att bifalla motionen
att skicka den vidare till distriktskongressen 2019

Distriktsstyrelsens svar på motion 13

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att avslå motionen

Om en skrotningspremie skulle återinföras så är frågan hur det skulle kombineras med det nuvarande systemet med producentansvar. Att gå tillbaka till det gamla systemet är alltså inte möjligt eftersom EU-direktivet kräver att bilägare i Sverige gratis kan lämna in en uttjänt bil. En variant är att premien läggs utöver producentansvaret och återbetalas till bilägaren vid skrotning (som en pant). Det skulle innebära antingen en stor kostnad för skattebetalarna eller att en avgift läggs på bilköpet. En sådan avgift är troligen inte möjlig enligt EU-regelverket. Resonemang finns om liknande avgifter i utredningen om bonus/malus. Alternativet är i så fall ytterligare höjning av fordonsskatten för att finansiera premien.

En skrotningspremie utöver producentansvaret skulle troligen leda till en stor import av skrotbilar från andra länder. Möjlighet att undanta utländska bilar är troligen också svårt enligt reglerna för den fria rörligheten i EU.

I motionerna nämns ofta att bilägaren inte har råd/incitament att frakta bort sin gamla bil. Eftersom den tidigare premien inte täckte kostnaden för bortforsling är detta inte något som ett återinförande av premien skulle lösa. Det finns förslag från näringen som föreslår en transportersättning som skulle kunna finansieras med en extra avgift på registerhållningsavgiften eller inom försäkringssystemet (trafikförsäkringen). De skulle öka motivationen att lämna in en bil. Ett återinförande av premien gör inte det, menar näringen.

I dagens system gynnas den som har en äldre bil eftersom skrotningsvärdet på denna bil är lågt och utan dagens system skulle en sådan bil generera en kostnad vid skrotningen. Medan det missgynnar den som har en nyare bil vars delar som har ett högt andrahandsvärde. På så sätt är dagens system bättre fördelningspolitiskt än det gamla systemet. Dagens bilåtervinningsföretag finansierar troligen sin verksamhet genom att de tjänar pengar på vissa bilar medan de inte gör på andra. Det som kan konstateras utifrån motionärens förslag är att en skrotningspremie inte förväntas lösa problemet med skrotbilar i naturen.

14. Öppna landskap

Motionär: Ewa Hed, Vilhelmina Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp C

110 miljoner euro.

Så mycket pengar har i år flutit in från turistskatten på Balearerna. Medel som satsas för att förbättra miljön på öarna. Men också för att vårda kulturarv och skapa förutsättningar för en uthållig turism. Sedan starten i juli 2016 har skatten samlat in 200 miljoner euro.

Av de aktuella 110 miljonerna går knappt hälften till 29 miljöprojekt på Mallorca. Allt från förbättrad vattenförsörjning till bostäder för människor i en ekonomiskt och socialt utsatt situation. Stöd kommer också att ges till arbetet att vårda Mallorcas alla vackra stränder och vikar. Andra aktuella projekt är uppfräschningen av Parc de Mar och en ny strandbelysning längs Platja de Palma. En finca utanför Pollença köps in för 1,2 miljoner euro för att man ska kunna fortsätta med arkeologiska utgrävningar i området. Projektkatalogen är verkligen bred.

Totalt ska de 110 miljonerna räcka till 48 miljöprojekt på Balearerna. En gissning är att många inte blivit verklighet om inte turisterna stått för pengarna. Detta är utdrag ur ett nyhetsbrev från Mallorca.

Vi skulle kunna göra precis samma sak i fjällvärlden men sätta in nya ord och meningar. I stort sett över hela jorden och i många länder inom EU har de speciella priser för turister och den bosatta befolkningen. Här kan vi inte ens ta betalt för vita guidningar till jägare och inte minst till skötsel för skoterleder, vandringsleder som den lokala bofasta befolkningen. Eldsjälarna med draghjälp av den lokala befolkningen får arbeta gratis separat till sitt ordinarie jobb. Hur länge orkar eldsjälarna och föreningarna till detta utan pengar?

Våra öppna landskap växer fort och snabbt igen. Istället för djur som betar och skörd som tas tillvara på dessa fantastiska ängar och leder. Vårt kulturarv som våra förfäder dragit upp stubbar och stenar på för hand. Numera ersätts det av slyn och ogräs i mängder. Vi har inte vaknat ännu. Här måste staten och politikerna verkligen vakna och förstå vårt problem. Vi måste kunna se och höra vattnet i älvarna från vägarna vi kör fram på. Vildmarksvägen är en av de vackraste vägarna som finns i vårt närområde. Många tusen turister kör den sommartiden. Numera är det massor av husbilar som står på Stekenjokk området helt gratis med en vidunderlig utsikt och miljö. Hur kan vi ta in en turistskatt på det? Vi måste hjälpas åt alla och börja fundera. Det är en akut fråga! Framför allt måste det till ett projekt med medel i för att dra igång ett hållbart ÖPPET LANDSKAP. Vi behöver medel och arbetskraft till Fjälldalgången där KULTUREN finns av både råvaror och hantverk som vi marknadsför hela kommunen med. Det är här det börjar i gränsområdet. Berörda partner, Kommun, Länsstyrelsen. Jordbruksverket och Näringen måste sätta sig ned och utforma ett bättre system som tar hänsyn till den problematik som nu råder och finna lösningar som MÅSTE till för ett öppet landskap. Det är akut.

att Vilhelmina arbetarekommun antar denna motion som sin egen.

att länets riksdagsledamöter jobbar i motionens anda för att behörig minister i frågan tar tag i frågan på högsta allvar utifrån problembilden och via sina starka verktyg löser denna fråga.

Klimpfjäll 2018-11-19

Kultsjödalens S-förening Ewa Hed

Vilhelmina arbetarekommuns motionssvar

Motionären oroas av den utveckling som sker i bl. a kommunens fjällområden. Med hänvisning till projekt i andra länder, vill motionären väcka en idé om att någon form av turistskatt skulle kunna bidra till att hålla liv i igenväxande områden i vår kommun. En viktig del i det arbete som motionären förutsätter ska inledas, bör enligt arbetarkommunens styrelse initieras på den lokala nivån med den inriktning som föreslås i motionen. Det är vidare alldeles självklart att den nationella nivån måste bidra i hög grad om den önskade utvecklingen ska komma till stånd. Många parter måste samverka enligt motionären och det är helt klart att så måste ske.

Representantskapsmötet föreslås besluta att anta motionen som sin egen och att överlämna den till distriktsårskonferensen med förslag att länets riksdagsledamöter jobbar i motionens anda för att behörig minister i frågan tar tag i frågan på högsta allvar utifrån problembilden och via sina starka verktyg löser denna fråga.

Distriktsstyrelsens svar på motion 14

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att avslå motionen

Motionären vill genom en skatt möjliggöra bättre förutsättningar för utveckling av i första hand våra fjällnära områden. Landskapet växer igen och motionären vill genom förslaget förbättra möjligheterna till landskapsvårdande insatser. Kan en skatt på besöken ge de fjällnära områdena bättre förutsättningar för i första hand landsbygdsnäringarna att bibehålla öppna landskap i större utsträckning än vad som sker idag.

Just nu i vår behandlar Unesco en ansökan från Biosfärsområde Vindelälven-Juhtatdahka som omfattar i stora delar det som motionären beskriver. Det finns inga förslag på nya skatter men tanken är att området ska stödjas och utvecklas till en bättre samklang mellan människan och naturen, att bruka utan att förbruka. Arbetet innan ansökan lämnades in har samlat alla boende, företagande samt organisationer i dalgången medverkat. Tanken är att biosfärområdet ska tjäna som ett exempelområde för hela norra Skandinavien. Sverige har byggt upp system för att möta olika utmaningar i olika områden. Det finns olika stöd för att ta sig an de problem som motionären pekar på.

Den socialdemokratiskt ledda regeringen har vidtagit omfattande åtgärder de senaste åren för att klara svensk mjölkproduktion som utsatts för tuffa villkor genom minskad efterfrågad och ökad konkurrens. Nu går utvecklingen åt rätt håll men regeringen arbetar även fortsättningsvis för att på olika sätt stödja svenska mjölkproducenter, vilket inte minst är viktigt för att hålla våra landskap öppna. Vidare ligger landsbygdskommitténs förslag och kan komma att ytterligare stärka möjligheterna för landsbygdsföretagande. Att utveckla företagandet för att möta besökare och genom tjänster öka inkomsterna för området kan ge effekter för landsbygdsnäringarna.

Så slutligen anser distriktsstyrelsen att det finns stödformer att söka för öppna landskap. Dessa kan användas som projektmedel för att jobba både kort och långsiktigt. Området som helhet har potential för att genom turismen öka lönsamheten för de landsbygdsnäringarna som finns eller kan skapas och därigenom ökar också möjligheten att bibehålla öppna landskap. Vår regerings ambitioner vad gäller Sveriges produktion av livsmedel genom livsmedelsstrategin är ytterligare ett exempel på vad som pågår. Så lösningen och möjligheterna kan sökas både genom eventuella befintliga stöd och genom att tillvarata de möjligheter som besöksnäringen utgör för landsbygdsföretagande.

15. En servicefunktion för ett rättvist och jämlikt samhälle som omfattar landsbygdens utvecklingsmöjligheter inom ramen för ett levande Sverige

Motionär: Hjöggsjö s-förening, Vännäs Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp C

Socialdemokratin vill forma ett samhälle grundat på demokratins ideal och alla människors lika värde och lika rätt. Fria och jämlika människor i ett solidariskt och rättvist samhälle är den demokratiska socialismens mål. Tillsammans kan vi bygga ett samhälle där vi lever ett bättre liv, känner frihet och framtidstro. Det goda samhället byggs i samverkan med ömsesidig hänsyn och respekt och växer ur insikten att vi alla är beroende av varandra, stad är beroende av land och vice versa.

Vi ska vara en aktiv part för landsbygdens utveckling där målet är att minska betydelsen av geografiska, administrativa och andra gränser till förmån för en gemenskap där människor vill leva och verka –ETT LEVANDE SVERIGE-. Vi ska därför ge fler möjlighet till attraktivt landsbygdsboende. Det ska vara möjligt att bo på landsbygden samtidigt som det ska vara tilltalade för inflyttare att välja landsbygden som boendemiljö.

Socialdemokraterna ska stötta initiativ som främjar, stärker och utvecklar social-, ekologisk och ekonomisk hållbarhet på alla områden oavsett var man bor och verkar samt stötta de som värnar om sin livsmiljö och aktivt bidrar till en hållbar och inkluderande tillväxt för alla i hela länet.

Landsbygden bör relateras till centra i ett ömsesidigt förhållande som kan beskrivas som ett centrum-periferiförhållande. Socialdemokraterna ska bidra till att förstärka likheter och minska skillnader mellan centrum och periferi. Det finns naturliga ”bryggor” mellan tätort och landsbygd som vi ska ta tillvara för att folk ska kunna bo och leva drägligt i hela landet. En sådan ”brygga” är vägarna och dess beskaffenhet. Enligt Trafikverket (2018) har vi följande vägar; 98 500 km statliga, 42 300 km kommunala, 74 000 km enskilda med statsbidrag och 430 000 km enskilda varav ca hälften är skogsbilvägar. Sälunda har 60 % av enskilda vägar ej statsbidrag.

Det ska vara möjligt för äldre att bo kvar på landsbygden samtidigt som det ska vara attraktivt för familjer och inflyttare att välja landsbygden som boendemiljö. Här är tryggheten i de sociala nätverken en viktig faktor liksom tillgång till lokal service, pendlingsmöjligheter, väghållning och vägstatus, tillgång till samlingslokaler, möjlighet till idrottsutövande m. m.

Vi vill därför att distr. årskongressen verkar för följande för landsbygdens utveckling:

- att** stödja en infrastruktur med KOMBINATIONSTJÄNSTER som underlättar tillgång till service för alla på landsbygden genom att införa kombinationstjänster och som omfattar fler funktioner av social karaktär som skulle göra att tryggheten och servicen ökar, (t ex funktioner inom lantbrevbäringen, skolskjutsen, hälsocentralen, bibliotek, kulturen, hemkörningstjänster,(t ex av dagligvaror, daglig- och sällanköpsvaror), bankkåren, IT-hjälp, hemtjänst/tillsyn mm)
- att** verka för att trafikverket omprövar sina tidskrav på vinterväghållning så att också småvägar kan hållas öppna på ett rationellt sätt och att de enskilda vägbidragen ligger i paritet med att hela landet ska kunna ha acceptabla kommunikationer.

Vännäs arbetarekommuns motionssvar

Vännäs arbetarekommuns medlemsmötes beslut 12/12 2018:

Bifalla motionen i sin helhet och skicka den till distriktsårskongressen.

Motionären pekar på servicegraden för landsbygdsboende och hur man kan kombinera tjänster för att nå högre servicegrad samtidigt som kostnader hålls nere. Vidare beskrivs det enskilda vägunderhållet vintertid som orättvist och försvårande för service och tillgänglighet.

Det pågår arbete till hur statens service på landsbygden ska bibehållas och förstärkas genom de statliga servicecenter som nu prövas på olika orter i landet. Den service motionären pekar på är en nödvändighet för den vardagliga servicen för att kunna stanna kvar på många orter som annars kan drabbas av stor utflyttning. Vad gäller de exemplen på samlingslokaler och idrottsutövande hänvisas till att de ligger under kommunernas uppdrag och ansvar.

Att utöva påtryckning för att möjliggöra tätare turer vid vinterväghållning är direkt kopplade till ekonomiska förutsättningar och borde hanteras genom höjda bidrag för att nå lika standard i hela landet utifrån de olika omständigheter som råder.

Distriktsstyrelsens svar på motion 15

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att bifalla att-sats 1

att anse att-sats 2 besvarad

Motionären lyfter vikta frågor om hur vi kan säkerställa ett rättssäkert och jämlikt samhälle också omfattar landsbygden. Redan inför valet 2014 aviserade vi socialdemokrater att vi såg behov av stora insatser för att hålla ihop landet och behov av att vända den negativa utvecklingen i land och glesbygd. Vi har varit tydliga med att vår politik ska komma hela landet till del. Både landsbygd, glesbygd och större städer ska kunna utvecklas utifrån sina förutsättningar. Vi kan med januariöverenskommelsen fortsätta det arbetet. Landsbygdspropositionen ska genomföras. Infrastruktur ska byggas och underhållas. Statlig närvaro genom service kontor i alla kommuner.

Motionären vill att vi socialdemokrater stödjer en infrastruktur som underlättar tillgång till service för alla på landsbygden genom att införa kombinationstjänster som omfattar fler funktioner av social karaktär som skulle göra att tryggheten och servicen ökar, (t ex funktioner inom lantbrevbäringen, skolskjutsen, hälsocentralen, bibliotek, kulturen, hemkörningstjänster,(t ex av dagligvaror, daglig- och sällanköpsvaror), bankärenden, IT-hjälp, hemtjänst/tillsyn mm)

Distriktsstyrelsen delar inriktningen i Vännäs arbetarekommuns svar, många av det uppdrag som motionären nämner ligger inom den kommunala kompetensen, och har länge ansetts vara en självklar del i det kommunala självstyret. En yrkesgrupp som i många kommuner utvecklats till multi kompetenta är hemtjänsten som förutom omsorgsdelen, handlar, lånar böcker och bank ärenden, utför allehanda tjänster. Vi har bl.a. därför i regeringsställning satsat på ökad del friare ospecificerade statsbidrag. Vi socialdemokrater har också aviserat att det krävs ett omtag bl.a. genom ökad statligt ansvar och närvaro i hela landet, det kan ske på olika sätt direkt eller via statsbidrags stöd. Klart är att vi socialdemokrater ser stora behov att skrota stuprören och gemensamt jobba för ökad samverkan.

När det gäller den infekterade frågan om tidskrav på väg entreprenörer som indirekt drabbat enskilda vägar så kommer Trafikverket bjuda in bland andra REV till ett arbetsmöte för att dels titta på sådana områden i landet där plogningen fungerar väl, där TRV: s entreprenörer också hjälper de enskilda väghållarna, även grupp upphandling av de enskilda vägarna är värt att titta på,

men även gå igenom mer noggrant var det inte fungerar och konstruktivt verka för att saken snarast får en bra och långsiktigt lösning.

Alla har vi ju ett gemensamt intresse av att väghållarna får goda möjligheter till en resurs kostnadseffektiv och säker lösning. Vi har genom vår Infrastrukturminister Thomas Eneroth varit väldigt tydliga med att det här måste få en lösning.

Beskedet från Trafikverket är nu att dom inte tillämpar villkoren riktigt så hårt och drastiskt, utan är det så att en entreprenör blir sen vid nåt enstaka tillfälle så utgår det inget vite.

Det bildas nu en arbetsgrupp med Riksförbundet enskilda vägar och Trafikverket som ska arbeta fram långsiktiga lösningar för vinterunderhåll av enskilda vägnätet. Det är också av vikt att uppmärksamma våra förtroendevalda i SKL som annars likt gatlysförslagen fattar beslut som inte är till gagn för gles och landsbygds kommuner.

16. Plogning av enskilda vägar

Motionär: Magnus Johansson, Vilhelmina Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp C

Under vintern 18/19 har en het debatt gällt plogning av det enskilda vägnätet i Sverige.

Vägarna i Sverige delas upp i två kategorier. Det allmänna och det enskilda, där det allmänna vägnätet sköts om av Trafikverket som sålunda även står för plogningen. Det enskilda vägnätet har kommuner, föreningar och enskilda personer och hushåll som bildar vägföreningar och sköter om plogning och underhåll via ett statligt bidrag. Bara i Vilhelmina kommun finns ett 70-tal enskilda vägar som sträcker sig från ett par hundra meter till flera mil.

Via upphandlingar och dess regelverk från Trafikverket har plogningen av det allmänna vägnätet vintertid skötts av olika lokala åkerier och där dessa samtidigt plogat det enskilda vägnätet åt de små vägföreningarna och vägarna har sålunda varit plogade under alla dessa år. I regel upphandlar stora bolag, NCC, PEAB, SVEVIA osv. plogningen av det allmänna vägnätet. Dessa bolag tar i sin tur även uppdrag från de enskilda vägföreningarna.

Trafikverket har dock uttryckt missnöje med utförandet och det senaste året har därför myndigheten kraftigt höjt den sanktionsavgift (böter) om det allmänna vägnätet inte plogas inom stipulerad tid. Detta har fått bolagen att förbjuda sina underentreprenörer att ploga det enskilda vägnätet samtidigt som de plogar det allmänna vägnätet.

Få utförare/åkare som är kontrakterade av bolagen får inte ploga de små enskilda vägarna som sålunda får allt från inga/dåligt plogade vägar och som drabbar de boende i glesbygden. Boenden som många gånger är starkt beroende av plogningen via färdsel till jobb, men även via hemtjänst, skolskjutsar och ambulanssjukvård/räddningstjänst etc.

De enskilda vägföreningarna har från utförare och Trafikverk uppmanats att söka andra utförare än de som är kontrakterade till det allmänna vägnätet. En uppmaning som ses som ett rent håån då man många gånger hänvisas till pensionärer med en traktor eller en åkare som med plogen uppe får långa vägar på flera mil innan de anländer till den lilla vägstump som kan vara några hundra meter. Med detta kommer en framkörningsavgift som slukar hela driftbidraget.

Trafikverket hävdar att inga åkare är förbjudna att ploga de enskilda vägnätet, men kontentan har blivit att de via sina avtal med bolagen isf. måste ploga dessa före vägar efter sin ordinarie plogtur. Detta innebär i sin tur att de måste köra samma tur, men med plogen uppe på det allmänna vägnätet för att ploga en stump. Hålla upp plogen då de tar sig till nästa enskilda väg osv, osv, osv. Ett gigantiskt slöseri med resurser för att inte tala om den påverkan det har på vår miljö med denna dubbelkörning.

Mycket jobb är lagt ned på denna fråga med samtal med Trafikverk och bolag. Protestskrivelser är skrivna, men inget verkar hjälpa och vi står nu inne i vintern 2018/19.

Berörda parter, Trafikverk och bolag måste sätta sig ned och utforma ett bättre system som tar hänsyn till den problematik som nu råder och de lösningar som MÅSTE till för de enskilda vägföreningarna och de medborgare som står bakom dessa. Därför anser jag:

att Vilhelmina arbetarekommun antar denna motion som sin egen

att länets riksdagsledamöter jobbar i motionens anda för att behörig minister i frågan tar tag i frågan utifrån problembilden och via sina verktyg löser denna fråga.

Saxnäs 181115
Magnus Johansson

Vilhelmina arbetarekommuns motionssvar

Motionären berör en mycket viktig fråga för boende och verksamma på landsbygden. Det har utvecklats ett krav på Trafikverkets entreprenörer att högprioritera det allmänna vägnätet och det har då inneburit att plogningen av enskilda vägar får vänta, ibland helt i onödan då anslutande enskilda vägar naturligt skulle kunna plogas tillsammans med de allmänna vägarna i ett sammanhållet utförande. De regler som nu gäller, är att anse som både slöseri med resurserna som i högsta grad miljöstörande. I tillägg till detta så försämras den redan låga servicenivån för de som bor på landsbygden ytterligare. I norra landsändan blir det ännu mycket tydligare då vinterförhållandena är påtagligt mycket längre än i övriga delar av landet.

Representantskapsmötet föreslås besluta att anta motionen som sin egen och att överlämna den till distriktsårskonferensen med förslag att länets riksdagsledamöter jobbar i motionens anda för att behörig minister i frågan tar tag i frågan utifrån problembilden och via sina verktyg löser denna fråga.

Distriktsstyrelsens svar på motion 16

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att avslå motionen

Motionärerna till motion 16 från Vilhelmina och motion 17 från Lycksele ställer viktiga motioner där dom uppmärksammar att många västerbottningar som bor efter enskilda vägar, har problem med att få plogat och sandat efter att en del av Trafikverkets entreprenörer avsagt sig de enskilda vägarna. Det var när Trafikverket skärpte kontrollen över entreprenörer som plogar statens vägar som problemen började för den del av det allmänna vägnätet som är enskilda, alltså där vägföreningar ansvarar för att vägen hålls öppen.

Trafikverket handlar upp snöröjning av de vägar som är statliga men inte de enskilda utan där är det respektive vägförening som har ansvaret. Systemet med statsbidrag är gammalt och vilar på gamla överenskommelser mellan kommuner, SKL, staten och de enskilda väghållarna via Riksförbundet Enskilda vägar. Tidigare fanns ofta bönder och andra entreprenörer boende in efter de enskilda vägarna som gärna bidrog till sin egen och andras snöröjning mot ett litet bidrag, så är det inte i dag. I dag finns det i delar av landet en tydlig marknadsbrist.

Trafikverket har inte genomfört några förändringar i kraven mot entreprenörerna i den snöröjning som den senaste tiden upphandlats i norra Sverige. Det som däremot har skett är att Trafikverket börjat följa upp att resultatet blir som avtalat (alla vägar har viss klassning som anger hur snabbt vägen ska plogas och de anges i kontraktet). Det bottnar i behov att säkerställa trafiksäkerheten och framkomligheten på det mer frekventa vägarna. Så att bussar, skolbarn och gods inte fastnar eller orsakar stora olyckor. Detta har dock medfört att flera entreprenörer inte länge vill ta uppdrag från enskilda väghållare eller att de tar mycket mer betalt. Tidigare har man bevisligen tummat på Trafikverkets krav för att hinna med de enskilda också.

Trafikverket agerande kan inte direkt ifrågasättas, det avser i grund och botten att säkerställa ordning och reda samt att skattebetalarnas pengar används så effektivt som möjligt. Men, vi kan heller inte ha en situation där hemtjänst, ambulans eller skolskjuts inte kommer fram. Att Trafikverket på något sätt skulle få ett utökat ansvar och även inkludera snöröjning av de enskilda vägarna är något som inte kan genomföras i nuläget. Det måste utredas ordentligt. Det skulle medföra att de rättsliga förutsättningarna behöver ses över samt de ekonomiska konsekvenserna.

I januari 2019 kommer Trafikverket bjuda in bland andra REV till ett arbetsmöte för att dels titta på sådana områden i landet där plogningen fungerar väl, där TRV:s entreprenörer också hjälper de enskilda väghållarna, även gruppupphandling av de enskilda vägarna är värt att titta på, men även gå igenom mer noggrant var det inte fungerar och konstruktivt verka för att saken snarast får en bra och långsiktig lösning.

Alla har vi ju ett gemensamt intresse av att väghållarna får goda möjligheter till en resurs- och kostnadseffektiv och säker lösning. Infrastrukturminister Thomas Enerot har varit väldigt tydligt med att det här måste få en lösning.

Beskedet från Trafikverket är nu att de inte tillämpar villkoren riktigt så hårt och drastiskt, utan är det så att en entreprenör blir sen vid nåt enstaka tillfälle så utgår det inget vite. Det bildas nu en arbetsgrupp med Riksförbundet enskilda vägar och Trafikverket som ska arbeta fram långsiktiga lösningar för vinterunderhåll av enskilda vägnätet. Det är också av vikt att uppmärksamma våra förtroendevalda i SKL som annars likt gatlysförslagen fattar beslut som inte är till gagn för gles- och landsbygds kommuner.

Frågan berör samtliga politiska nivåer. Att endast rikta frågan till länets riksdagsledamöter att påverka berörd minister kommer inte leda till att frågan finner en långsiktig lösning. För detta behöver lokala, regionala samt nationella företrädare arbeta i motionens anda. Distriktsstyrelsen anser därför att att-satsens utformning inte tillräckligt säkerställer den förändring som är nödvändig och föreslår därför distriktskongressen att avslå motionen.

17. Angående plogning av enskilda vägar

Motionär: Laila Axelsson-Jonsson, Lycksele Arbetarekommun
DS föredragande: Grupp C

Trafikverket har ökat kontroller av plogning av allmänna vägar genom GPS övervakning. Vitesföreläggande utgår om entreprenören inte plogat den allmänna vägen inom den tidsintervall som man avtalat om. Detta har medfört att entreprenören inte kunnat åta sig att ploga enskilda vägar som ligger inom avtalsområdet.

Entreprenörerna har tidigare kunnat åta sig plogning av enskilda vägar mot betalning av vägförening eller enskild fastighetsägare. Detta har varit i många fall den enda lösningen på möjligheten att röja snö från enskilda vägar i samband med snöröjning av allmänna vägar. En effektivt och enkel lösning som möjliggjort att medborgare boende ute i byar och enstaka gårdar kunnat ta sig till och från boendet, till arbetet samt i övrigt att uträtta ärenden av alla de slag. Enskilda vägar nyttjas även av samtliga funktioner som finns i samhället som exempelvis hemtjänst, hemsjukvård, ambulans, polis, räddningstjänst.

En levande landsbygd ställer krav på fungerande vägar för att klara att viktiga samhällsfunktioner ska kunna upprätthållas såväl sommar- som vintertid. Den senaste tiden har man aktualiserat vikten av att Sverige ska klara sin matproduktion själv och inte vara i beroende av andra länder samt att för vår miljö skull är det av stor vikt att det finns lokala producenter. Att försvåra möjligheten att bo och verka i gles landsbygd är inte rätt steg i den riktningen. Om hela Sverige ska leva måste frågan om snöröjning och underhåll av vägar i gles landsbygd snarast ses över i syfte att underlätta för väghållarna att upprätthålla en god vägstandard.

Jag hemställer härmed:

- att** Lycksele Arbetarekommun antar denna motion som sin egen, och sänder den vidare till Distriktskongressen
- att** Distriktskongressen beslutar att länets S-riksdagsledamöter får i uppdrag att arbeta vidare med frågan.
- att** Socialdemokratiska arbetarpartiet verkar för att säkerställa tryggheten för boende i gles landsbygd gällande underhåll och snöröjning av enskilda vägar

Lycksele 2018-11-20
Laila Axelsson-Jonsson

Lycksele Arbetarekommuns motionssvar:

Styrelsen instämmer i motionärens krav och beslutade vid sammanträdet 2018-12-04 föreslå repskapet:

- att anta motionen som sin egen,
- att skicka motionen till distriktskongressen 2019.

Förslag till beslut:

Lycksele Arbetarekommuns repskaps motionssvar:

Repskapet instämmer i styrelsen yttrande och beslutar vid sammanträdet 2018-12-17

- att anta motionen som sin egen,
- att skicka motionen till distriktskongressen 2019

Distriktsstyrelsens svar på motion 17

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att avslå att-sats 2

att bifalla att-sats 3

Motionärerna till motion 16 från Vilhelmina och motion 17 från Lycksele ställer viktiga motioner där dom uppmärksammar att många västerbottningar som bor efter enskilda vägar, har problem med att få plogat och sandat efter att en del av Trafikverkets entreprenörer av sagt sig de enskilda vägarna. Det var när Trafikverket skärpte kontrollen över entreprenörer som plogar statens vägar som problemen började för den del av det allmänna vägnätet som är enskilda, alltså där vägföreningar ansvarar för att vägen hålls öppen.

Trafikverket handlar upp snöröjning av de vägar som är statliga men inte de enskilda utan där är det respektive vägförening som har ansvaret. Systemet med statsbidrag är gammalt och vilar på gamla överenskommelser mellan kommuner, SKL, staten och de enskilda väghållarna via Riksförbundet Enskilda vägar. Tidigare fanns ofta bönder och andra entreprenörer boende in efter de enskilda vägarna som gärna bidrog till sin egen och andras snöröjning mot ett litet bidrag, så är det inte i dag. I dag finns det i delar av landet en tydlig marknadsbrist.

Trafikverket har inte genomfört några förändringar i kraven mot entreprenörerna i den snöröjning som den senaste tiden upphandlats i norra Sverige. Det som däremot har skett är att Trafikverket börjat följa upp att resultatet blir som avtalat (alla vägar har viss klassning som anger hur snabbt vägen ska plogas och de anges i kontraktet). Det bottnar i behov att säkerställa trafiksäkerheten och framkomligheten på det mer frekventa vägarna. Så att bussar, skolbarn och gods inte fastnar eller orsakar stora olyckor. Detta har dock medfört att flera entreprenörer inte länge vill ta uppdrag från enskilda väghållare eller att de tar mycket mer betalt. Tidigare har man bevisligen tummat på Trafikverkets krav för att hinna med de enskilda också.

Trafikverket agerande kan inte direkt ifrågasättas, det avser i grund och botten att säkerställa ordning och reda samt att skattebetalarnas pengar används så effektivt som möjligt. Men, vi kan heller inte ha en situation där hemtjänst, ambulans eller skolskjuts inte kommer fram. Att Trafikverket på något sätt skulle få ett utökat ansvar och även inkludera snöröjning av de enskilda vägarna är något som inte kan genomföras i nuläget. Det måste utredas ordentligt. Det skulle medföra att de rättsliga förutsättningarna behöver ses över samt de ekonomiska konsekvenserna.

I januari 2019 kommer Trafikverket bjuda in bland andra REV till ett arbetsmöte för att dels titta på sådana områden i landet där plogningen fungerar väl, där TRV:s entreprenörer också hjälper de enskilda väghållarna, även gruppupphandling av de enskilda vägarna är värt att titta på, men även gå igenom mer noggrant var det inte fungerar och konstruktivt verka för att saken snarast får en bra och långsiktig lösning.

Alla har vi ju ett gemensamt intresse av att väghållarna får goda möjligheter till en resurs- och kostnadseffektiv och säker lösning. Infrastrukturminister Thomas Enerot har varit väldigt tydligt med att det här måste få en lösning. Beskedet från Trafikverket är nu att de inte tillämpar villkoren riktigt så hårt och drastiskt, utan är det så att en entreprenör blir sen vid nåt enstaka tillfälle så utgår det inget vite. Det bildas nu en arbetsgrupp med Riksförbundet enskilda vägar och Trafikverket som ska arbeta fram långsiktiga lösningar för vinterunderhåll av enskilda

vägnätet. Det är också av vikt att uppmärksamma våra förtroendevalda i SKL som annars likt gatlysförslaget fattar beslut som inte är till gagn för gles- och landsbygds kommuner.

Frågan berör samtliga politiska nivåer. Att endast rikta frågan till länets riksdagsledamöter kommer inte leda till att frågan finner en långsiktig lösning. För detta behöver lokala, regionala samt nationella företrädare arbeta i motionens anda. Distriktsstyrelsen anser därför att att-satsens utformning inte tillräckligt säkerställer den förändring som är nödvändig och föreslår därför distriktskongressen att avslå andra att-satsen.

18. Ökad trygghet för boende på landsbygd

Motionär: Hjoggsjö s-förening, Vännäs Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp C

Människor ska kunna bo och verka i hela Sverige. I ett starkare samhälle finns resurser och kraft för en aktiv landsbygdspolitik som utnyttjar hela Sveriges potential. Det skapar ett tryggare Sverige som håller ihop.” Så inleds partiets text om landsbygdsutveckling på www.socialdemokraterna.se/var-politik/a-till-o/landsbygdspolitik/ Sverige har en åldrande befolkning. Tydligast kanske detta är i våra lands- och glesbygdskommuner inte minst i Västerbotten. Även om fler yngre flyttar ut på landet utgörs landsbygdsbefolkningen till största delen av personer över 55 år. Samtidigt som man vill bo kvar så länge man kan finns idag inte möjlighet att (snabbt) få ett boende i tätorten eller inom omsorgen. Ett sätt att öka tryggheten för landsbygdsboende skulle vara att ge lantbrevbärarna i uppdrag att informera om när en postlåda inte tömts på någon/några dagar – oavsett vem eller hur gammal adressaten är.

Vi vill att distriktsårskongressen uppdrar åt distriktsstyrelsen

- att** initiera ett projekt i Västerbotten där distributör av post eller direktreklam får i uppdrag att under en period testa motionens förslag,
- att** involvera frivilligorganisationer och/eller det civila samhället i arbetet som mottagare av information från lantbrevbärare/motsvarande samt att en mottagare av den informationen utses i varje kommun,
- att** undersöka möjligheten till projektfinansiering för förslaget.

Vännäs arbetarekommuns motionssvar

Ak Vännäs arbetarekommuns medlemsmötes beslut 12/12 2018:

Anta motionen i sin helhet som sin egen och skicka den vidare till distriktskongressen.

De senaste åren har landsbygdsfrågor vuxit i intresse och vår regering har genom en rad olika åtgärder ökat möjligheterna för fortsatt utveckling av hela vårt land. Det startar servicecenter och utlokalisering av statliga verk för att nämna några. För den enskilde medborgaren med långt till närmsta grannen kan det vara svårt att få uppmärksamhet om man behöver stöd från samhället. Samtidigt finns kommunernas hemtjänst för de som är berättigade för insatser, vilket också har förenklats över åren där trygghetslarm ändå får ses som en stor förbättring just för ensamboende på landsbygden. Även om system och tjänster finns att tillgå kan man se över ytterligare förbättringar där de föreslagna åtgärderna skulle kunna vara till det bättre.

Distriktsstyrelsens svar på motion 18

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att anse motionen besvarad

Motionären efterfrågar att människor ska kunna bo och verka i hela Sverige och att varselsystem byggs ut för att öka tryggheten för lands- och glesbygdsboende.

Redan inför valet 2014 aviserade vi socialdemokrater att vi såg behov av stora insatser för att hålla ihop landet behov av att vända utvecklingen i land och glesbygd. Vi har varit tydliga med att vår politik ska komma hela landet till del. Både landsbygd, glesbygd och större städer ska kunna utvecklas utifrån sina förutsättningar.

I och med januari överenskommelsen kan vi nu fortsätta det arbetet.

Landsbygdspropositionen ska genomföras. Infrastruktur ska byggas och underhållas. Statlig närvaro genom servicekontor i alla kommuner.

Motionären efterfrågar att post och reklam distributörer får ett utökat uppdrag att hålla ögon och öron öppna samt att involvera frivilliga organisationer i det arbetet och att det undersöks om det finns möjlighet till projekt medel.

Distriktsstyrelsen delar problembilden, samtidigt måste vi ha i åtanke att det ideella arbetet och grannars omsorg för varandra fungerar mångdubbelt bättre i gles och landsbygd än i storstan där ofta såna nätverk saknas. Distriktsstyrelsen tycker dock att idén med försök till projekt finansiering inom till exempel den nya jordbrukspolitikens finansiering av landsbygdsprogram vore värt att prova under förutsättning att någon vill driva projektet. Exakt hur det ska gå till och vilka som ska ingå är förtidigt att säga utan det kan se olika ut i olika delar av landet, att involvera till exempel Postnord mer än det redan är involverade genom post hanteringen tror vi skapar mer oreda än nytta.

19. Höjt driftbidrag till glesbygdsflygplatserna

Motionär: Lennart Cohen, Storumans Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp C

Glesbygden har idag inte den utbyggda infrastruktur som i tätbefolkade områden anses vara en självklarhet. För Västerbottens inland är därför flygverksamheten ett MÅSTE för att fastboende och företag under rimliga tidsgränser kan ta sig till övriga delar av landet.

Staten upphandlar idag flygtrafiken samt lämnar ett driftbidrag till de flygplatser som har trafikplikt. I detta system har efterhand nya flygplatser tillkommit, dock har ej bidragen förändrats, som ex kan nämnas att år 2008 uppgick bidraget till Hemavans Flygplats till 10.992.000 kr och som då hade en personalkostnad på 6.544.000. År 2017 är samma bidrag reducerat till 8.975.000 MEN personalkostnaden har ökat till 11.675.000. De ökade personalkostnaderna beror till största delen av nya regler och bestämmelser som inte kan påverkas utan måste följas till punkt och pricka.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att uppdra till s-riksdagsledamöterna från Västerbotten att påtala, verka, samt driva frågan om ett förhöjt driftbidrag till glesbygdsflygplatserna gentemot berörda statliga instanser och statsråd.

Tärnaby 2018.11.30

Lennart Cohen
Tärna Socialdemokratiska Förening

Storumans arbetarekommuns motionssvar

Storumans arbetarkommun har behandlat motionen den 18 december.

Motionären vill att distriktskongressen ska uppdra till våra riksdagsledamöter att påtala, verka för samt driva frågan om förhöjt driftbidrag till glesbygdsflygplatserna.

Storumans arbetarekommun beslutar att ställa sig bakom motionen och anta den som sin egen att bifalla motionen

att skicka den vidare till distriktskongressen 2019

Distriktsstyrelsens svar på motion 19

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att avslå motionen

För att kunna leva och verka i glesbygdskommuner så är infrastruktur och transporter av största vikt att det fungerar. Flyget är en viktig förutsättning att på ett snabbt och smidigt sätt ta sig till olika platser i landet allt för att hela Sverige ska leva. Många flygplatser dras med ekonomiska problem. För att säkerställa att det även i framtiden finns flygplatser i glesbygd så är det viktigt att staten ser över det bidrag som utgår och de regler och bestämmelser som finns. Vi ställer oss bakom intentionen i motionen, dock kan vi inte bifalla att-satsen som den är utformad.

20. En aktiv industripolitik

Motionär: Per-Erik Johansson, Umeå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp C

Redan innan valet krävde IF Metall en aktiv industripolitik på fyra punkter. Industriarbetare måste få reella möjligheter att ständigt kompetensutveckla sig.

Fler industrietablering måste vinnas till Sverige. Industriella innovationer måste möjliggöras genom testbäddar. Och landets infrastruktur måste moderniseras för effektiva och klimatsmarta godstransporter.

Det här är fullt rimliga ambitioner för industripolitiken, och något som en blocköverskridande regering borde kunna enas om för att stärka svensk industri och välfärd. Politik handlar inte bara om att vilja, utan även om att göra.

- att** ge våra riksdagsledamöter i uppdrag att verka för nedanstående 4 krav:
- Investera i industriarbetare, bland annat genom kompetenslyft, satsning på rehabilitering och studiefinansiering.
 - Se till att Sverige får fler investeringar och industrietableringar, till exempel genom att bygga ut exportstrategin och investeringsfrämjande åtgärder.
 - Satsa mer på smart industri, bland annat genom att satsa testbäddar och demonstrationsanläggningar för industrin.
 - Investera i infrastruktur och energiförsörjning för hela Sverige utifrån industrins behov av effektiva och klimatsmarta godstransporter

Per-Erik Johansson

Ordförande

IF Metalls socialdemokratiska förening Södra Västerbotten

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Eftersom socialdemokraterna alltid varit ett parti som ser framåt och insett att det gäller att ligga i framkant vad gäller forskning och utveckling inom alla områden och motionen tar upp en fråga som är viktig för att denna målsättning skall uppfyllas så:

Umeå arbetarekommuns styrelse föreslår representantskapet besluta

att anta motionen som vår egen och skicka den till Distriktskongressen 2019

Umeå arbetarekommuns representantskap beslutade vid sammanträde 2018-12-03

att anta motionen som vår egen och skicka den till Distriktskongressen 2019.

Distriktsstyrelsens svar på motion 20

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att avslå motionen

Sverige är ett litet exportberoende land med liten hemmamarknad. Vi har tack vare vår högkvalitativa och konkurrenskraftiga industrisektor varit ett av de länder i världen som tjänat mest på de senaste decenniernas globalisering. Men i en global ekonomi finns inga genvägar. För att klara jobben och upprätthålla vår levnadsstandard är att vi flyttar fram våra positioner genom kvalitet, förnyelse och kompetens.

Sverige har en stark ställning som industrination. Industrin svarar för större delen av Sveriges BNP-tillväxt de senaste 20 åren. Samtidigt har exportens värde ökat och motsvarar numera halva den svenska bruttonationalprodukten. Tillverkningsföretag och företag som tillhandahåller industriella tjänster sysselsätter tillsammans drygt en miljon personer. Antalet direktanställda uppgår till ca 600 000 och gör industrin till den enskilt största näringsgrenen.

Under den förra mandatperioden så har den socialdemokratiska ledda regeringen beslutat om en nyindustrialiseringsstrategi, som ska bidra till att stärka industrins konkurrenskraft och göra investeringar i svensk industri mer attraktiva.

Till nyindustrialiseringsstrategin har regeringen tagit fram två handlingsplaner med över 80 konkreta punkter för en starkare industri. Det handlar exempelvis om att svenska industriföretag ska vara ledande inom den digitala utvecklingen, att skapa en mer hållbar produktion, att lyfta kompetensförsörjningen för att möta industrins behov samt att Sverige ska vara ledande i forskning inom områden som bidrar till att stärka den industriella produktionen.

Den s-ledda regeringen har under den gångna mandat perioden byggt ut antalet högskoleplatser och satsat mycket på att bygga ut vuxenutbildningen allt för att underlätta framtida kompetensförsörjning inte minst inom industrin. Tillsammans med arbetsmarknadens parter måste vi tillsammans arbeta med kompetensutveckling och att industrin är attraktiva arbetsgivare. 2018 fastslog regeringen den största investeringsbudget i modern tid, det är bra för Sverige och även mycket viktigt för industrin.

För att Sverige ska hävda sin industriella utveckling så krävs det att vi ständigt och aktivt arbetar med denna fråga. Vi ställer oss bakom intentionen i motionen, dock kan vi inte bifalla att-satsen som den är utformad.

21. Statliga bolag bör ej vara medlemmar i Svenskt Näringsliv

Motionär: SEKO S, Umeå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp C

Vi anser det mycket olämpligt att statliga bolag, som t.ex. Post Nord, SJ, Systembolaget, ska vara medlemmar i Svenskt näringsliv, SN. SN är inte bara en arbetsgivarorganisation utan också en av Sveriges mäktigaste opinionsbildare som varje satsar 100 tals miljoner på opinionsbildning och är med och finansierar tankesmedjan Timbro

SN är starkt politiserat. Många av de statliga bolagen är aktiva i SN:s olika styrelser/Förbund där dom deltar i kampanjer mot politiska beslut och därmed går emot sin ägare staten. Ett exempel är protesterna när ungdomsrabatten (slopade arbetsgivaravgifter) togs bort av nuvarande regering. Många av de statliga bolagen är medlemmar i något av Almegaförbunden, som tillhör Svenskt Näringsliv, och som inte gjort sig kända för att vara särskilt förhandlingsvilliga eller konstruktiva i avtalsförhandlingar. Med sin kompromisslösa agenda utmärker sig Almega jämfört med andra arbetsgivarförbund. De står ensamma för mer än hälften av alla medlingar och strandade förhandlingar

Många av de statliga bolagen har en historia som affärsverk och var då medlemmar i Statens Arbetsgivarverk vilket vi tycker att det vore lämpligt att dom skulle vara i framtiden också.

Vi föreslår distriktsårskongressen besluta

att driva frågan att statliga bolag inte ska vara medlem i Svenskt Näringsliv

att driva frågan att statliga bolag i första ska söka medlemskap i Arbetsgivarverket

Motionen antagen vid möte med SEKO S Umeå den 19 oktober 2018

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Det motionären tar upp är en mycket viktig och principiell fråga. Att våra gemensamma bolag valt att organisera sig under Svenskt näringsliv ter sig mer som en tillfällighet än ett medvetet aktivt val. Enligt de efterforskningar som gjorts kan motionen bifallas med följande argument. Organisationsfrihet, även kallat föreningsfrihet eller föreningsrätt, är medborgares rätt att bilda och tillhöra organisationer utan statsmaktens eller andra aktörers (till exempel arbetsgivares eller vårdnadshavares) ingrepp (positiv organisationsfrihet), samt rätten att stå utanför organisationer (negativ organisationsfrihet).

Detta gäller således endast enskilda personer och inte bolag.

Arbetsgivarverket som tas upp i motionen är en arbetsgivarorganisation som dessa statliga bolag kan vara medlemmar i.

Det finns inget hinder för detta och det är helt och hållet upp till bolagen själva att ansöka om inträde samt att avsluta sitt medlemskap i Svenskt näringslivs organisationer såsom Almega. För att detta dock skall bli en sammanhållen process så är gemensamma ägardirektiv för samtliga dessa bolag att föredra.

Umeå arbetarekommuns styrelse föreslår representantskapet besluta

att anta motionen som vår egen och skicka den till Distriktskongressen 2019.

Umeå arbetarekommuns representantskap beslutade vid sammanträde 2018-12-03

att anta motionen som vår egen och skicka den till Distriktskongressen 2019.

Distriktsstyrelsens svar på motion 21

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att bifalla att-sats 1

att avslå att-sats 2

Distriktsstyrelsen ställer sig bakom Umeå arbetarekommuns motionssvar.

22. Rätt till betald vidareutbildning

Motionär: SEKO S, Umeå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp D

Kompetens är idag ofta en färskvara som behöver uppdateras och förnyas. Arbetsmarknaden förändras också i allt snabbare takt som gör att nya färdigheter och kompetenser efterfrågas. Arbetsgivarna får allt svårare att få tag i personal med rätt kompetens.

Vi tror att det är viktigt att den enskilda individen får möjlighet och rätt till betald vidareutbildning under sitt arbetsliv. Speciellt viktigt är att äldre arbetstagare får möjlighet att vidareutbilda eller skaffa sig en ny yrkesutbildning. Det som idag ofta sätter stopp för det, är den ekonomiska aspekten. Man har helt enkelt inte råd att vara tjänstledig för studier. För att underlätta på den punkten bör det införas ett vidareutbildningsstöd, där det är individen, som i samråd med arbetsgivare och/eller facklig organisation, bestämmer hur det ska användas. Det kan gälla både vidareutbildning till arbete hos nuvarande arbetsgivare eller till ett nytt arbete hos annan arbetsgivare eller till eget företag. När det gäller vidareutbildning till arbete hos nuvarande arbetsgivare ska arbetsgivaren bidra med 40% av lönekostnaden och vidareutbildningsstödet för 40% . Arbetsgivaren måste i sådana fall, när lön ska utbetalas, godkänna vidareutbildningen. Med detta följer också en rättighet till studieledigt enligt studieledighetslagen. Vidareutbildningsstödet bör vara 80% av snittlönen de sista 12 månaderna före studieledigheten. Utbetalning av vidareutbildningsstödet hanteras av Arbetsförmedlingen eller Försäkringskassan. Finansiering kan ske via den allmänna löneavgiften.

Arbetstagare över 40 år har rätt till max 6 månaders vidareutbildningsstöd, arbetstagare över 50 år har rätt till max 12 månaders vidareutbildningsstöd.

Vi föreslår distriktsårskongressen besluta

att ett skattepliktigt vidareutbildningsstöd på 80% av lönen införs

att det kan tas ut en gång mellan 40-50 år och en gång mellan 50-60 år

att det ska finansieras via den allmänna löneavgiften som är del av arbetsgivaravg

Motionen antagen vid möte med SEKO S Umeå den 19 oktober 2018

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Kompetensutveckling, möjligheten och rätten till livslångt lärande är, som motionen pekar på, är av central betydelse för såväl individ, artsgivare som samhälle, inte minst mot bakgrund av en pågående förändring av arbetsmarknaden och med det ändrade krav på kunskap och kompetens. För individen kan det bland annat handla om möjligheten att följa med i utvecklingen inom ett yrkesområde, att kunna bidra till den utvecklingen, att vilja eller behöva skifta yrkesbana eller helt enkelt allmänt lära sig något nytt. För arbetsgivare inom olika verksamheter, privat som offentlig, handlar det om kunskaper och kvalifikationer som behövs men inte alltid finns.

En naturlig utgångspunkt är vår strävan till ett livslångt lärande med tillgång till bra utbildning genom hela livet, från förskola till högre utbildning och folkbildning, med goda möjligheter till kompetensutveckling, att utbilda sig vidare eller skifta bana i livet.

Möjligheterna till detta är naturligt en fråga om tillgång till utbildningar, hur den organiseras osv. Yrkehögskolor, komvux med yrkesinriktning, arbetsmarknadsutbildningar och andra former av utbildningar behövs.

Det är också i hög grad också en fråga om de ekonomiska villkoren för individen.

Motionen beskriver en modell för ekonomiskt stöd till individen, med möjligheter till återkommande utbildningar under arbetslivet. I modellen finns också ett tydligt inslag av bestämmanderätt för individen, men också ett ansvar för arbetsgivare.

I den mån vidareutbildning/kompetensutveckling är inriktad på arbete hos individens nuvarande arbetsgivare ser vi dock som rimligt att det ekonomiska ansvaret i första hand ligger på arbetsgivaren. Det handlar ju i det fallet om arbetsgivarens möjlighet att utveckla sin verksamhet, och där goda utvecklingsmöjligheter också kan stärka en arbetsgivares möjligheter att rekrytera personal.

I förslaget finns beröringspunkter med tidigare diskussioner om kompetensförsörjning och individens rätt och möjlighet till vidareutbildning/kompetensutveckling.

Som exempel kan nämnas en statlig utredning som år 2000 lämnade förslag om Individuella kompetenskonton, ett konto knutet till individen och inte till en enskild anställning/arbetsgivare.

Förslaget kom dock inte att genomföras. Andra exempel är vuxenutbildningsstöd och arbetsmarknadsutbildningar. Hur systemet med studiestöd är utformat spelar roll.

Sammantaget ser vi motionens förslag som intressanta och viktiga vad gäller ansats, avsikt och ambition. Möjligheterna till vidareutbildning behöver stärkas och utvecklas. Vi är dock tveksamma till att låsa fast detaljer på det sätt motionen gör, då de kan utesluta variationer/kombinationer som på ett bra sätt kan komplettera och vidareutveckla förslaget.

Umeå arbetarekommuns styrelse föreslår representantskapet besluta

att skicka motionen som enskild till Distriktskongressen 2019

Umeå arbetarekommuns representantskap beslutade vid sammanträde 2018-12-03

att skicka motionen som enskild till Distriktskongressen 2019

Distriktsstyrelsens svar på motion 22

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att avslå motionen

Distriktsstyrelsen ansluter sig till Umeå Arbetarekommuns resonemang och ställningstagande. Motionen tar upp en mycket viktig fråga på dagens och morgondagens arbetsmarknad kring det livslånga lärandet, kraven i arbetet och möjligheter för individer till utbildning och omställning. Behovet av åtgärder och stöd för individer att möta morgondagens krav på arbetsmarknaden kommer att öka i takt med globalisering, digitalisering och förändringstryck. Vi välkomnar motionens ambitioner och anser att frågeställningen som motionen adresserar förtjänar en rejäl debatt. Motionen anvisar dock i att-satserna i detalj hur en lösning av en del i denna problematik skulle kunna se ut. Att låsa sig vid just den lösning som föreslås i motionens att-satser anser vi inte att det finns fog att göra.

23. Validering till akademiska yrken måste utvidgas

Motionär: Magnus Eriksson, Norsjö Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp D

Att rekrytera socialsekreterare framförallt i inlandskommuner är i vissa fall en nästintill övermäktig uppgift. Antalet kommuner som tvingas till att anlita konsultföretag ökar stadigt. För att motverka denna situation och tillfredsställa behovet anser jag att det måste till en rad förändringar.

Utbildningen bör i så stor utsträckning som möjligt kunna genomföras på distans. I en inlandskommun är det betydligt lättare att få individer som redan bor på orten att stanna. En validering måste till. I dagsläget finns i Sverige ett stort antal socialsekreterare som är grundutbildade men steget att komplettera utbildningen kan i många fall vara för stort. Detta leder till att man i vissa fall arbetar med uppgifter man saknar behörighet till.

Jag yrkar

att Distriktets styrelse verkar för en förändring i motionens anda.

Magnus Eriksson, Norsjö Arbetarekommun

Norsjö arbetarekommuns motionssvar

Norsjö Arbetarekommuns styrelse delar motionärens uppfattning att inlandskommuner, framför allt i glesbygd, har en stor utmaning i att rekrytera inte enbart socialsekreterare, utan även akademiskt utbildade i allmänhet.

Skillnaden är påtaglig gentemot kommuner med lärosäten och större städer, och som motionären påpekar skulle möjligheten att rekrytera en redan bofast person troligen vara större om bara möjligheten att på distans utbilda sig akademiskt vore mer utvecklad än vad den är i dag. Man kan även i nuläget se skillnader mellan de lärosäten vi har i norra delen av Sverige vad gäller viljan och ambitionen att möjliggöra utbildningar på distans och därmed ytterligare öka sin betydelse som aktör i den svenska samhällsbyggnaden.

Därför stöder Norsjö Arbetarekommuns styrelse motionen och föreslår Arbetarekommunens medlemsmöte

att: anta motionen som sin egen och skicka den vidare till distriktskongressen 2019.

Norsjö Arbetarekommuns medlemsmöte beslutade vid möte 20181203 att: anta motionen som sin egen och skicka den vidare till distriktskongressen 2019.

Mattias Degerman, ordförande Norsjö Arbetarekommun

Distriktsstyrelsens svar på motion 23

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att bifalla motionen

Distriktsstyrelsen delar motionären och Norsjö arbetarkommuns uppfattning att inlandskommuner, framförallt i glesbygd, har en stor utmaning och ett hot mot välfärden att rekrytera akademiskt utbildade.

Den 1 februari presenterar Styr- och resursutredningen sina förslag om högskolans styrning och finansiering. En förändrad styrmodell måste möta arbetsmarknadens behov av kompetens på ett bättre sätt än idag. Utredningen ger möjlighet till en bred diskussion om hur en ändamålsenlig styrning av högskolan kan se ut. En sådan styrning bygger på långsiktighet och samverkan mellan lärosäten, kommuner och regioner.

24. Möjlighet att validera kunskap förvärvad inom folkbildningen

Motionär: Hjojgsjö s-förening, Vännäs Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp D

Citat från Framtidskontraktet: ”Vi vill se ett livslångt lärande där alla människor har tillgång till en högklassig utbildning genom hela livet, från förskola till högre utbildning och folkbildning, med goda möjligheter till kompetensutveckling och omskolning genom hela yrkeslivet.”

Inom ABF erbjuds kurser och utbildningar på fri och frivillig grund. Det kan handla om allt från kultur- och hantverkscirklar till regelrätt utbildning, väl jämförlig med de utbildningar som ges inom det traditionella utbildningssystemet.

Just grunden fri och frivillig möjliggör ett deltagande för alla, oavsett om det handlar om samhällskunskap, yrkesutbildningar eller kompetensutveckling inom det egna yrkesområdet. För ABF är det en grundbult att nå alla. En utbildning inom ABF innebär en unik möjlighet att påverka utbildningens utformning och därmed kan man också nå personer som annars inte skulle ha valt att vidareutbilda sig.

För de cirklar/utbildningar/kurser vars motsvarighet eller likhet finns i det traditionella utbildningssystemet saknas validering eller ”examination” och de får därför inte heller samma tyngd i exempelvis jobbansökningar.

Vi vill därför att distriktsårskongressen uppdrar åt distriktsstyrelsen

att initiera diskussioner med utbildningsväsendet om valideringsmöjligheter för utbildningar/kurser/cirklar inom ABF för att jämställa dessa med kunskaper förvärvade inom det traditionella utbildningssystemet.

Vännäs arbetarekommuns motionssvar

Vännäs arbetarekommuns medlemsmötes beslut 12/12 2018:

Anta motionen som sin egen och skicka den vidare till distriktskongressen.

Motionären pekar på ett för Sverige unikt utbildningssystem med allt från studiecirkeln till mer omfattande kurser inom folkbildningen. Att tillvarata kunskaper och utbildningar på ett bättre sätt kan förkorta vägarna till utveckling för individen och nyttan för samhället i stort. Det borde finnas intresse i att undersöka hur relevanta utbildningsmöjligheter inom folkbildningen kan valideras mot det traditionella utbildningsväsendet.

Distriktsstyrelsens svar på motion 24

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att avslå motionen

Validering är ett bra och viktigt sätt att synliggöra kompetens. I ett samhälle där kompetensförsörjning och omställning i arbetslivet blir allt viktigare och viktigare finns det ett stort behov av att se, erkänna och kartlägga alla sorters kunskaper. Fler och fler arbeten kräver högre utbildning och det är något som tros öka än mer i framtiden. Med validering öppnas vägar att mäta och synliggöra också sådan kunskap som inhämtats på annat sätt än via de traditionella skolformerna, men som kan vara relevanta för att få möjlighet till studier och arbete.

För unga människor som ännu är oprövade och behöver vägar in till arbetslivet, kan validering vara extra värdefullt. Erfarenheter från fritidsverksamhet, folkbildning och föreningsliv kan ibland direkt appliceras i förvärvslivet. Likaså kan nyanlända få sina kunskaper provade mot ett nytt lands kunskapssystem för att studera eller ta sig in på arbetsmarknaden.

Frågan som motionären lyfter är mycket viktig. Det livslånga lärandet som motionären lyfter är viktigt för oss socialdemokrater. Inom ABF erbjuds kurser och utbildningar på fri och frivillig grund. Det kan som motionären skriver handla om allt från kultur- och hantverkscirklar till utbildningar som kan jämföras med de som ges inom det traditionella utbildningssystemet.

Denna fråga är en mycket större fråga än den motionären lyfter i sin att-sats. Den handlar om hur vi ska validera informellt lärande oavsett om man fått den via ABF, andra studieförbund eller på annat sätt. Det finns redan en pågående diskussion om detta, där studieförbunden är aktiva deltagare, om hur man ska finna metoder för hur valideringen ska kunna gå till praktiskt och rättssäkert. Diskussioner förs inom utbildningsväsendet men svårigheten ligger i att hitta ett enhetligt system och därför tar det tyvärr tid.

Vi måste bygga upp ett system för validering av informella kunskaper som innefattar alla studieförbund och allt informellt lärande.

25. Drogtester

Motionär: Ove Forsman, Skellefteå Arbetarekommun
DS föredragande: Grupp D

Skolinspektionen har tagit ställning till drogtester i skolan

Drogtester är ett kroppsligt ingrepp och enligt grundlagen är alla medborgare skyddade mot påtvingade kroppsliga ingrepp. Det innebär att inga drogtester kan genomföras i skolan utan att det finns ett fullt och reellt samtycke från eleven, och som huvudregel även från elevens vårdnadshavare om eleven inte är myndig. En elev har alltid rätt att avstå från att delta i ett test utan att behöva förklara varför, även om man tidigare har samtyckt.

Skolan får inte använda våld, påtryckningar, hot om sanktioner eller andra metoder för att tvinga en elev att gå med på att göra ett drogtest.

Eftersom det är svårt att bedöma om ett drogtest faktiskt genomförs frivilligt – det vill säga med ett fullt och reellt samtycke, utan tvång – avråder Skolinspektionen från att genomföra drogtester i skolan.

Men som det nu är i Skellefteå har ett allvarligt klavertramp gjorts, där en elev på gymnasiet ”omyndig” blev utsatt på fel grunder, eleven hade varit hos tandläkaren, suttit 2,5 timmar för att dra ut en tand och ja personen var trött av behandlingen, EJ DROGAD.

Vad värre är att personen som sa det har inget inom skolan att göra, händelsen inträffade på Anderstorp gymnasiet, en sk. aktör utifrån.

att Inga drogtester får göras på skolorna i Västerbotten.

Motion insänd som egen.

Ove Forsman

Skellefteå arbetarekommuns motionssvar

Det motionsskrivaren skriver om är en svår fråga och nedan beskrivs hur gången har sett ut i Skellefteå

181218 så beslutade Skellefteå kommunfullmäktige att bifalla motion om slumpmässigt frivilliga drogtester. Detta beslut har nu överklagats till förvaltningsrätten av just den anledning som du beskriver om det verkligen är frivilligt och det kroppsliga ingreppet som det kanske innebär. Nu väntar kommunen på att rätten ska se på beslutet som togs.

Skellefteå socialdemokratiska arbetareparti tog ställning i denna fråga när motionen behandlades på kommunfullmäktige vilket var att vi är för att införa slumpvisa frivilliga drogtester. Det finns indikationer på ett ökande missbruk bland ungdomar. Detta har visats via undersökningar som ANDT(alkohol, narkotika, doping och tobak) och missbrukskartläggningen. Socialdemokraterna i Skellefteå vill göra allt vi kan för att minska missbruket bland ungdomar. Detta är en av alla saker som Skellefteå gör för att jobba med det förebyggande arbetet för att försöka minska droganvändandet bland våra ungdomar.

På grund av ovanstående så föreslår styrelsen

att avslå motionen

Distriktsstyrelsens svar på motion 25

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att avslå motionen

Vi ser i samhället idag indikationer på ett ökande missbruk av narkotikaklassade substanser bland unga. Därför är det av stor vikt att vidta åtgärder för att komma tillrätta med detta.

Statens beredning för medicinsk utvärdering, SBU, konstaterar i sin översikt ”Att förebygga missbruk av alkohol, droger och spel hos barn och unga” från 2015, att det vetenskapliga stödet för att slumpvis drogtestning påverkar droganvändning är otillräckligt. Att kunskapsunderlaget är otillräckligt betyder att det är för få studier genomförda. Det betyder inte att insatsen inte ger effekt, utan att vi behöver mer forskning.

I Västerbotten förekommer drogtestar på ett antal skolor, men bara på program där elever kör tunga fordon eller använder farliga maskiner.

Drogtestning är idag vanligt förekommande inom arbetslivet. 2017 genomfördes 106 000 prover enligt de labb som utför analyser. Exempelvis så utför Boliden slumpmässiga alkohol- och drogtestar på sina anställda.

Enbart drogtestar löser inte problemet med att elever använder droger. Däremot är drogtestar en insats av flera. Skolans viktigaste förebyggande insats är att vara en väl fungerande skola där elever trivs, är trygga och utvecklas och där relationerna till vuxna är avgörande. Till det behövs en policy som beskriver skolans regler, förebyggande insatser och hur skolan agerar vid oro och misstanke om att elever använder narkotika.

Viktigast för att se och uppmärksamma elever är skolans lärare, personal och inte minst elevhälsa. Goda relationer, personal som ser och vet hur de ska agera inom ramen för policyn är centralt. Till det finns ytterligare insatser för att öka risken för upptäckt. Slumpvisa och misstankebaserade drogtestar kan vara en insats av många. Vid misstanke om missbruk hos en elev ska skolan alltid ta kontakt med berörda myndigheter som socialtjänsten, sjukvården och polisen.

26. Rasten som pedagogisk möjlighet

Motionär: Mimmi Norgren Hansson, Robertsfors Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp D

Att vi måste ha nolltolerans mot mobbing, trakasserier och kränkningar är en självklarhet. Idag utsätts mellan 7-10% av eleverna i årskurs 3-9 för mobbing, om man istället tittar på kränkande behandling i samma årskurser är siffrorna ungefär det dubbla (friendsrapporten, 2018). Forskning har visat att det reaktiva arbetet mot mobbing fungerar förhållandevis bra. Detta kan man se då mobbing mot en specifik elev ofta avbryts relativt fort medan det totala antalet mobbade elever är mer konstant över tid (Flygare et al, 2001, friendsrapporten, 2018). Med andra ord, när en elev undslipper mobbing och trakasserier är det ofta någon annan som istället blir utsatt. Det är således av stor vikt att Sveriges skolor får igång det proaktiva arbetet mot mobbing, trakasserier och kränkningar. Detta framhålls också i skollagens 7 § som fastslår att ”Huvudmannen ska se till att det genomförs åtgärder för att förebygga och förhindra att barn och elever utsätts för kränkande behandling” (2010:800). Trots detta fungerar inte det förebyggande arbetet i många

skolor. År 2006 beslutade skolinspektionen om 36 ärenden av kränkande behandling där man konstaterade brister, 2017 var siffran istället 921 (skolinspektionen, statistik 2006-2017). Elevernas utsatthet i skolan ökar då vuxennärvaron minskar. När eleverna lämnas ensamma fräntas de vuxna möjligheter att både stoppa och förebygga mobbing, trakasserier och kränkningar. Otrygga platser i skolan beskrivs av elever som platser där vuxna är frånvarande. Det kan till exempel röra sig om toaletter, korridorer, skolgårdar eller uppehållsrum (friendsrapporten, 2018). De raster som ska vara elevernas tid för återhämtning och lek upplevs istället av många som en tid för oro, rädsla och ensamhet, detta i stor utsträckning på grund av frånvaron av vuxna.

Vidare finns det två ytterligare problem med utformningen av rasten i många svenska skolor idag. Det ena är den könssegregation vi ofta ser ute på skolgårdar runt om i Sverige (se t.ex., Renold, 2005, Öqvist, 2009). Skolan ska främja umgänge över könsgränserna, istället verkar rasterna ofta snarare befästa dessa när flickor leker med flickor och pojkar med pojkar. Detta är problematiskt med avseende på skolan jämställdhetsmål. Det andra problemet är elevernas stillasittande vardag och bristen på fysisk aktivitet. Från och med lågstadiet och fram till gymnasieskolan rör sig eleverna mindre och mindre under rasterna. Denna tendens är det upp till skolorna att bryta. Med avseende på rasterna kan man således konstatera tre problem, könssegregation, fysisk inaktivitet och social utsatthet. Den sistnämnda av dessa tre är naturligtvis det mest allvarliga. Exakt hur skolorna ska lösa detta är inte upp till politiken att avgöra. Det är viktigt att verksamheten ges utrymme till flexibilitet utifrån den enskilda skolan och dess förutsättningar. Men det är likväl avgörande att förutsättningarna för att lösa frågan finns på plats. Varje elev ska enligt § 25 i skollagen idag ha tillgång till skolpsykolog, kurator, skolsköterska och specialpedagogisk personal (2010:800). Vi menar att det också bör ingå personal som kopplas till tryggheten och det proaktiva trivselsarbetet på rasterna. Detta skulle kunna vara en heltidstjänst men kan också tänkas kombineras med andra arbetsuppgifter.

Det finns också många skolor som lyckas och kan ses som progressiva exempel för ett efterlängtat trendbrott. Idag har flertalet skolor runtom i Sverige börjat med vuxenledda rastaktiviteter. På rasterna finns vuxna som inte bara "vaktar" utifrån den klassiska rastvaktprincipen att ingripa då någon betar sig illa utan att istället också genomföra proaktivt arbete genom att engagera eleverna i olika aktiviteter och lekar. Detta upplevs både minska konflikter, öka fysisk aktivitet och minska ensamhet och könssegregation. Att tillhandahålla alla skolor medel för sådana eller liknande typer av insatser är en viktig del i nolltolerans arbetet mot mobbing.

Skolan som institution har utvecklats massor sedan folkskolan infördes år 1842. Det har antagits nya läroplaner, ämnen har kommit och gått, nya pedagogiska grepp har lyfts fram som föredömliga eller förkastliga. Allt baserat på beprövad erfarenhet och forskning. Men även om vår erfarenhet och forskning säger oss att vuxennärvaron på de otrygga platserna är nyckeln i det proaktiva arbetet mot mobbing så lämnas rasterna ostörda. Det är hög tid att ändra på detta.

Vi föreslår att distriktsstyrelsen och distriktets riksdagsledamöter verkar för

- att** införa statligt stöd till kommuner för rastpedagogisk verksamhet i grundskolan
- att** varje skola åläggs ha anställd personal som helt eller delvis arbetar förebyggande med trygghet på skolan och på rasterna
- att** det i elevhälsoteamet ska finnas en person som ansvarar för rastpedagogisk verksamhet

Motionen antagen vid representantskapsmöte i Robertsfors kommun den 12 december 2018.

Representantskapet i Robertsfors kommun beslutar att anta motionen som vår egen och skickar den till Distriktskongressen 2018.

Distriktsstyrelsens svar på motion 26

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att avslå motionen

Motionären vill att rasterna i grundskolan ska ses som en pedagogisk möjlighet.

Frågan kan ses ur ett allmänt-, elev- och ur ett lärarperspektiv.

När barnen finns i förskolan och förskoleklass så är vuxna ute med dem. Något händer när barnen kommer till grundskolan för då ska de vara själva på rasterna. Barn vill ha vuxna kring sig. Lärarnas delaktighet i rasten är omdiskuterat, vissa lärare tycker det är naturligt att närvara när eleverna har rast, medan andra menar att den administrativa delen tar tid och då blir rasten en arbetsbörda som inte hinns med.

Ett antal forskningsrapporter visar att kunskapsutvecklingen inte bara sker på lektioner utan även på raster och på fritiden. Sett ur skolans demokratiska uppdrag är det viktigt att även se rasten som en del i elevens utveckling. Enligt skollagen har skolan ansvar att eleverna har en trygg och jämlik skolmiljö.

Många skolor hittar lösningar som gör att vuxnas närvaro blir en viktig del i elevernas raster. Sollentuna kommun t ex har ett femtiotal frivilliga rastfaddrar som är tillsammans med barnen på rasterna.

Vissa skolor schemalägger skolpersonal som rastvakter, det kan vara fritidsledare, skolvaktmästare, lärare, rektor m fl som delar på rastvaktuppdraget. Det är viktigt att varje skola utifrån sina egna förutsättningar organiserar rastvakterna.

Lösningen är inte bara att det tillförs mer resurser utan det måste vara ett uppdrag för alla skolor att hitta lösningar som gör att barn känner sig trygga på lektioner och raster. Det är ett uppdrag som lokala skolpolitiker kan vara drivande i.

27. Ändring eller förtydligande av vallagen

Motionär: Styrbjörn Lind, Andre Emilsson, Lars-Göran Holmlund, Sorsele Arbetarekommun
DS föredragande: Grupp E

7§. Rösträtt vid val av ledamöter och ersättare i kommunfullmäktige har den som är folkbokförd i kommunen, senast på valdagen fyller 18 år och

1. är svensk medborgare eller annan unionsmedborgare,
2. är medborgare i Island eller Norge, eller
3. varit folkbokförd i Sverige tre år i följd före valdagen.

Vid valet 2018 hade Sverigedemokraterna nominerat en person som inte är skriven i Sorsele kommun. ”Petter Nilsson, Distriktsordförande” för Sverigedemokraterna. Han var även nominerad som 5:e namn på Sverigedemokraternas valsedel för Umeå kommun. Sverigedemokraterna fick 50 röster i valet, i Sorsele, vilket innebar att de fick ett mandat i

kommunalfullmäktige. Eftersom Petter Nilsson inte är skriven i Sorsele kommun så innebär det att Sverigedemokraternas inte har någon ledamot i Sorsele kommuns fullmäktige., Vi anser att Sverigedemokraternas agerande hotar den representativa demokratin, genom att de nominerar personer som inte är valbara. För att kunna nomineras till kommunal-fullmäktige, anser vi att personen skall ha rösträtt, i enlighet med kommunallagens 7§. Bilaga 1 V.G.V. (Kommunallag (2017:725) §§ 5 och 7. Vallag (2005:837) 2 kap. §§ 9 och 10.)

Vi föreslår

att Vallagens 2 kap. 10§ punkt 2. För val till kommun-landstingsfullmäktige, kommun eller landstinget

Ändras enligt följande:

För nominering till kommun-landstingsfullmäktige, kommun eller landstinget. Skall personen vara mantalsskriven i kommunen eller landstinget, och ha rösträtt. Nominering kan endast göras av parti registrerat av Valmyndigheten. Valsedel med enbart partinamn, utan valbar kandidat, skall förklaras ogiltig.

Gargnäs 2018-11-21

Styrbjörn Lind
Andre Emilsson
Lars-Göran Holmlund

Bilaga 1

Vallag (2005:837)

Anmälan av kandidater för partier som registrerat partibeteckning

2 kap. 9 § Ett parti som vill anmäla samtliga sina kandidater för ett visst val ska skriftligen göra detta hos den centrala valmyndigheten eller, i den utsträckning som regeringen bestämmer, länsstyrelsen.

2 st. Tillsammans med anmälan ska partiet lämna en egenhändigt undertecknad förklaring från varje kandidat att han eller hon samtycker till anmälan.

3 st. En anmälan av kandidater för ett visst val och en kandidats samtycke till anmälan gäller även för ett omval i det valet. Ett parti får dock ändra en anmälan som har gjorts enligt [första stycket](#).

2 kap. 10 § En anmälan av kandidater skall avse

1. för val till riksdagen: en viss valkrets,
2. för val till kommun- eller landstingsfullmäktige: kommunen eller landstinget,
3. för val till Europaparlamentet: hela landet.

Kommunallag (2017:725)

Medlemskap

5 § Medlem av en kommun är den som är folkbokförd i kommunen, äger fast egendom i kommunen eller ska betala kommunalskatt där.

Medlem av en kommun är också en medborgare i någon av Europeiska unionens medlemsstater (unionsmedborgare) som är bosatt i kommunen men som, enligt 5 § andra stycket folkbokföringslagen (1991:481), inte ska folkbokföras där.

Rösträtt

7 § Rösträtt vid val av ledamöter och ersättare i kommunfullmäktige har den som är folkbokförd i kommunen, senast på valdagen fyller 18 år och

1. är svensk medborgare eller annan unionsmedborgare,
2. är medborgare i Island eller Norge, eller
3. varit folkbokförd i Sverige tre år i följd före valdagen.

Rösträtt vid val av ledamöter och ersättare i kommunfullmäktige har också en sådan unionsmedborgare som avses i 5 § andra stycket.

Sorsele arbetarekommuns motionssvar

medlemsmötet beslutar att motionären får skicka motionen som enskild till Distriktskongressen 2019.

Distriktsstyrelsens svar på motion 27

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att avslå motionen

Motionärerna lyfter frågan om att Sverigedemokraternas agerande med att nominera personer till kommunfullmäktigekandidater utan att personen är skriven i kommunen hotar den representativa demokratin. Distriktsstyrelsen håller med om att det är oseriöst att nominera personer som inte har någon tanke på att bo i kommunen. Förslaget om att ändra i vallagen i motionens anda kan dock medföra andra konsekvenser, till exempel om någon tänkt flytta till en kommun, men inte ännu är skriven där under nomineringsförfarandet. Förslaget om att valsedlar med enbart partinamn utan valbar kandidat skulle ogiltigförklaras vore direkt olyckligt. Det är partidistriktets uppfattning att väljare ska ges möjlighet att lägga sin röst på ett parti utan att kandidaternas namn står i tryck på valsedeln.

28. Rätt till ledighet för politiska uppdrag

Motionär: Magnus Eriksson, Norsjö Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp E

Klimatet i arbetslivet hårdnar och organisationerna blir allt mer slimmade. Antalet personer som kan tänka sig ta ett politiskt uppdrag minskar, framförallt i mindre organisationer/ kommuner. Detta kan grundas i ett flertal orsaker, och jag vill uppmärksamma på en som tyvärr seglat upp på senare tid.

Sverige har en förträfflig lagstiftning vad gäller medborgarnas rätt att engagera sig i beslutande församlingar, kommunallagen stipulerar i 4 kap. 11 §:

”Förtroendevalda har rätt till den ledighet från sina anställningar som behövs för att de ska kunna fullgöra sina uppdrag. Ledigheten ska omfatta tid för

1. möten i kommunala organ,
2. andra möten som är nödvändiga för uppdragen,
3. resor till och från mötena, och
4. behövlig dygnsvila omedelbart före eller efter mötena.

Rätten till ledighet ska gälla även av fullmäktige utsedda styrelseledamöter, styrelsesuppleanter och lekmannarevisorer eller motsvarande andra revisorer och deras suppleanter i sådana juridiska personer som avses i 10 kap. 2–6 §§”.

Detta till trots ser vi allt för ofta förtroendevalda som lämnar sina uppdrag med anledningen att man inte vill hamna i trubbel på arbetsplatsen t ex vid omorganisationer, eller till och med bli lidande vid lönesamtal.

Vi måste börja diskutera detta och ge de kamrater som vill ta ett uppdrag en bättre uppbackning. Det känns inte bra att kamrater lämnar politiken av anledningen att man känner sig utsatt på sin arbetsplats eller till och med blir utsatt för utpressning eller förtäckta hot.

Jag yrkar

att Distriktets styrelse uppmärksammar arbetarrörelsen på problemet och via facklig-politisk samverkan skapar en större förståelse kring vikten att förtroendevalda får sin okränkbara rätt till ledighet för politiska uppdrag.

Magnus Eriksson
Norsjö Arbetarekommun

Norsjö arbetarekommuns motionssvar

Norsjö Arbetarekommuns styrelse, liksom troligen de allra flesta aktiva i partiet, har med tiden allt mer kommit i kontakt med det problem som motionären beskriver. Den enskilde drabbas förmodligen sällan av ett direkt brott mot lagtexten genom att nekas ledighet, utan mer ofta av det som framgår av motionen och som ibland även kan utmynna i osämja med arbetskamrater. Samhället har tyvärr gått i den riktningen att ett förtroendeuppdrag mer sällan ses som en merit och ett tecken på att man har ett förtroende från sitt parti och väljarna och mer ofta en belastning för det företag eller den organisation man är anställd hos.

Detta är ett problem som vi ser som ytterst allvarligt för den framtida rekryteringen av förtroendevalda då det redan i dagens läge även i vår Arbetarekommun har orsakat att duktiga och engagerade partikamrater har tvingats avsäga sig kommunala uppdrag.

Norsjö Arbetarekommuns styrelse ställer sig bakom motionen och föreslår Arbetarekommunens medlemsmötes att: anta motionen som Arbetarekommunens egen och skicka den vidare till Distriktskongressen 2019.

Norsjö Arbetarekommuns medlemsmöte beslutade vid möte 20181203 att: anta motionen som Arbetarekommunens egen och skicka den vidare till Distriktskongressen 2019.

Mattias Degerman, ordförande Norsjö Arbetarekommun

Distriktsstyrelsens svar på motion 28

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att bifalla motionen

Motionären lyfter en viktig och angelägen fråga om svårigheten för många att vara borta från jobbet för politiska uppdrag. Som motionären framhåller så är det inte lagen som är problemet, utan attityder från arbetsgivare och omgivning. För att demokratin ska hållas levande och vital krävs det att alla människor kan inneha politiska uppdrag, oavsett samhällsklass eller arbetsplats. För oss socialdemokrater är det helt avgörande att alla kan delta i det politiska arbetet. Vi vill gärna se fler som engagerar sig politiskt på alla nivåer, och ser därför att det mycket viktigt att lyfta frågan om förtroendevaldas okränkbara rätt till ledighet för politiska uppdrag. Självklart gör vi gärna det tillsammans med de fackliga organisationerna genom facklig-politiska samverkan.

29. Vännäs-Nordmalings valkrets 8

Motionär: Grethel Broman, Nordmalings Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp E

Då val till kongressombud skall genomföras så är Nordmaling och Vännäs i valkrets 8. Antalet medlemmar skiljer sig åt och det innebär att i detta fall får Vännäs sannolikt de två ombuden. Om det ändras så att bara ett namn får kryssas så får en (1) person från varje ort åka till kongressen.

Motionen föreslår

att endast 1 namn får kryssas på valsedeln

Motionen är antagen av Nordmalings AK: repskap.

Distriktsstyrelsens svar på motion 29

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att avslå motionen

Partidistriktets valberedning har fått i uppdrag att titta på valkretsindelningen i länet och komma med förslag till distriktskongressen 2020 och eventuella förändringar får göras när den översynen är gjord.

30. Ökad transparens och kommunikation mellan distrikt och arbetarekommuner

Motionär: Hjoggsjö s-förening, Vännäs Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp E

Enligt våra stadgar ansvarar partidistriktet för:

- utåtriktad opinionsbildning för partiets idéer och politik inom verksamhetsområdet
- valorganisationen i verksamhetsområdet
- utveckling och samordning av politiken inom landstinget
- nominering av företrädare på länsnivå
- kommunikationsstöd till riksdagsledamöter på länsnivå
- kontakter med distriktets lokala partiorganisationer och med partistyrelsen
- samarbete med arbetarrörelsens barn- och ungdomsorganisationer

- Utveckling och samordning av studieverksamheten
- facklig-politisk och övrig organisationsverksamhet
- stöd för medlemsintroduktion, organisations- och verksamhetsutveckling i arbetarekommunerna

Distriktsstyrelsen består idag av representanter från 9 av 15 kommuner. Det innebär att vi som har förmånen att ha representation i styrelsen kontinuerligt får information om vad som händer på distriktsnivå. I övrigt är det oftast i samband med nomineringar, val och nationella kampanjer som information från distriktsnivå distribueras till länets arbetarekommuner.

Partidistriktet är också vår möjlighet att följa partiets arbete på riksdagsnivå utöver den information som kommer från centralt håll.

För att vårt parti ska kunna vara en folkrörelse på riktigt krävs att information och kommunikation fungerar både uppåt och neråt i organisationen som stöd i vårt gemensamma arbete.

Vi efterlyser därför tätare kontakter, ökad transparens och kommunikation mellan distrikt och arbetarekommuner för stöd i det lokala arbetet.

Vi yrkar

att kongressen uppdrar åt distriktsstyrelsen i samverkan med arbetarekommunernas företrädare tar initiativ till en översyn och utveckling av kanaler för informationsspridning och kommunikation mellan sig och länets arbetarekommuner.

Vännäs arbetarekommuns motionssvar

Vännäs arbetarekommuns medlemsmötes beslut 12/12 2018:

Anta motionen som sin egen och skicka den vidare till distriktskongressen.

Motionären pekar på ett problem med informationsspridning mellan distrikt och arbetarekommuner. Alla kommuner är inte representerade i distriktsstyrelsen och får på så sätt svårare att mötas av den information som lämnas vid distriktets sammanträden. Att nås av information eller att ha möjlighet att söka efterfrågad information kan upplevas svårt varför en översyn inom området kan tyckas befogad.

Distriktsstyrelsens svar på motion 30

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att bifalla motionen

Det är viktigt att information och kommunikation fungerar på bästa sätt mellan distrikt och arbetarekommun. Distriktsstyrelsen delar motionärens uppfattning att en översyn och utveckling av kanaler för information och kommunikation, både uppåt och neråt i organisationen bör göras.

31. Medlemsavgift

Motionär: Grethel Broman, Nordmalings Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp E

Medelåldern bland våra medlemmar ökar, vilket gör att de pga hög medlemsavgift avstår från att betala. Det blir då tapp i föreningen och att värva nya medlemmar är svårt. Särskilt märkbart för de unga som vill gå med och skriver in sig. Då inbetalningskortet kommer väljer de att lägga det åt sidan. Det innebär att antalet medlemmar rasar i föreningen.

Motionen föreslår:

att avgiften reduceras för alla nyinskrivna första året.

Motionen antagen av Nordmalings Arbetarekommuns repskap 20181213

Distriktsstyrelsens svar på motion 31

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att avslå motionen

Partikongressen 2015 tog beslut om en enhetlig medlemsavgift i landet och den är fördelad i lika stora delar för varje nivå (60:-) i vår organisation. Det är bra med en enhetlig avgift, skillnaderna var mycket stora tidigare. Distriktet kan inte själva ändra medlemsavgiften.

Tidigare betalade nya medlemmar 100:- första året, även då var det tyvärr många som valde bort att betala när den ordinarieavgiften kom år 2. Det är viktigt att ta hand om nya medlemmar och visa på värdet att vara medlem.

32. Digitalt folkrörelsearbete

Motionär: Oscar Sedholm, Umeå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp E

Under valrörelsen 2018 blev det ännu mer uppenbart att det digitala partiarbetet kommer att bli mer och mer betydelsefullt för varje år som går. Vi i arbetarrörelsen ligger tyvärr efter våra politiska huvudmotståndare Moderaterna och Sverigedemokraterna i inflytande på digitala plattformar, relativt till våra medlemstal och den andel av befolkningen som röstar på oss. (M) pumpar in enorma mängder pengar på reklam medan (SD) stöttar sig på mer eller mindre ljusskygga nätverk på nätet som sprider deras propaganda långt bortom partimedlemmarnas egna cirklar. Det enda rimliga svaret på detta är det vi är bäst på: folkrörelsearbete. Men folkrörelsen måste få en digital dimension nu och i framtiden för att Socialdemokraterna ska vara fortsatt relevanta på den politiska arenan.

Jag som arbetat med social mediastrategi lokalt i Umeå Arbetarekommun under valet 2018 ser en rad olika utmaningar i detta, bland annat:

1. Många av våra folkvalda och partiaktiva saknar grundläggande digital kompetens som informationssökning på nätet och kunskap om hur olika digitala plattformar fungerar.

2. Många av våra folkvalda och partiaktiva har svårt att se värdet av de digitala arbetsinsatserna och föredrar att ägna sig åt mer traditionell partiaktivitet.
3. Vår organisation inte är särskilt anpassad för digitala nätverk och digital aktivitet.

Samtidigt har våra partimedlemmar djupgående kunskaper i politisk organisering – den måste bara anpassas för digitala rum. Därför måste våra folkvalda och partiaktiva beredas kunskap om digitalt partiarbete, vilket idag är ett relativt oprövat område för många socialdemokratiska föreningar. De måste förklaras värdet av att kombinera det traditionella partiarbetet med digitala dimensioner och digitala insatser. Jag är rädd att de satsningar och framsteg vi såg under valrörelsen kommer att rinna ut i sanden, eftersom vi backade i valet runt om i landet, vilket resulterat i bantade organisationer. När partiet drar åt svängremmen finns det en tydlig risk att personer som kompetensutvecklats i det digitala arbetet försvinner, och partiorganisationen därmed faller tillbaka i gamla hjulspår. Många av de Facebooksidor som blommade upp under valrörelsen faller då i träta och väljarnas fördöm om att partiet enbart syns, hörs och bryr sig i valtider bekräftas.

I enlighet med detta yrkar jag

- att** Socialdemokraterna centralt utarbetar utbildningspaket i digital kompetensutveckling och digitala arbetsformer, som sedan delges partidistriktet.
- att** Socialdemokraterna centralt genomför en intern utredning om hur partiorganisationen bättre kan anpassas till digitala förutsättningar.
- att** Umeå arbetarekommun antar motionen som sin egen.
- att** motionen skickas vidare till Socialdemokraterna i Västerbottens DÅK.
- att** motionen skickas vidare till Socialdemokraternas partikongress 2019.

Oscar Sedholm

Bifallen av Nydalahöjdens socialdemokratiska förening 2018-11-03

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Styrelsen tackar för en ambitiös motion. Socialdemokraterna satsade mer på den digitala valrörelsen 2018 än någonsin, något som motionären uppmärksammar men också varnar för. Styrelsen håller med andemeningen om att vår förmåga att kommunicera och organisera digitalt måste stärkas för att vi ska kunna ta till vara på potentialen utvecklingen erbjuder. Styrelsen gillar också ambitionen hos motionären att stärka vårt studiearbete vilket är en förutsättning för att vår rörelse ska fortsätta vara samhällsförändrande i framtiden.

Redan idag finns det stor kompetens inom partiet som kan utnyttjas av partiet regionalt och lokalt för utbildning. Därför ser styrelsen inget större behov av att partiet centralt ska utforma ett specifikt utbildningspaket då risken att paketet skulle underutnyttjas av distriktet är mycket stor. Styrelsen skulle däremot med glädje se en utveckling där andra aktörer med nära anknytning till arbetarrörelsen, som exempelvis folkhögskolor, ABF eller centrala ledarskapsutbildningar, funderar kring hur de digitala verktygen kan användas för att stärka vår rörelses genomslagskraft. Styrelsen anser också att Socialdemokraterna centralt redan idag har en ambitiös målsättning i att stärka vår organisationsförmåga digitalt, där satsningen på vår plattform Rosen är ett tydligt exempel. Till sist noterar styrelsen att partikongressen 2019 inte erbjuder partidistriktet motionsrätt.

Umeå arbetarekommuns styrelse föreslår representantskapet besluta
att skicka motionen som enskild till Distriktskongressen 2019.

Umeå arbetarekommuns representantskap beslutade vid sammanträde 2018-12-03
att överlåta motionens första och andra att-satser till ombuden som ska till
kongressen i Örebro
att skicka motionen som enskild till Distriktskongressen 2019.

Distriktsstyrelsens svar på motion 32

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att anse att-sats 1 och 2 besvarade

att avslå femte att-satsen

Distriktsstyrelsen håller med i de utmaningar som partiet har med att följa med i den digitala utvecklingen som motionären lyfter i motionen. Distriktsstyrelsen delar också den uppfattning som Umeå arbetarekommun skriver i motionssvaret. Motionens första och andra att-satser kommer att på något sätt belysas under partikongressen i mars då ett av de två teman är organisatoriskt reformprogram- som handlar om partiet som organisation. När vi vet partikongressens beslut och skrivningar i reformprogrammet då kan vi också ta ställning till om partiet är välrustad för det framtida digitala folkrörelsearbetet

33. Ombuds fördelning i valet 2018

Motionär: Kicki Fredriksson, Storuman Arbetarekommun
DS föredragande: Grupp E

Av totalt 224 olika poster fördelade på ledamöter, ersättare och olika ombud så blev nomineringarna från valberedningen enligt följande:

Norsjö	11
Lycksele	31
Vindeln	6
Umeå	85
Skellefteå	40
Nordmaling	3
Åsele	7
Robertsfors	5
Vännäs	6
Vilhelmina	13
Storuman	12
Sorsele	1
Malå	1

Den här till synes snedfördelningen av mandatet har säkert många olika anledningar. Men nog borde man kunna få till en mer rättvis fördelning Stad/land, kust och inland. Det kan inte vara så att de mest kompetenta för olika poster bor i Umeå och Skellefteå.

Vi vill väl också att hela Västerbotten ska leva och utvecklas eller? Det förutsätter också att hela Västerbotten finns representerad.

I kriterierna som valberedningen ska arbeta efter så ska man sträva efter en geografisk spridning. Det här är inte geografisk spridning.

Jag yrkar på:

att kongressen ger valberedningen i uppdrag att inför valet 2022 arbeta mer utifrån ett länsperspektiv.

Storuman 181202

Kicki Fredriksson

Storumans arbetarekommuns motionssvar

Storumans arbetarkommun har behandlat motionen den 18 december.

Som motionären skriver finns det snedfördelningar när det gäller valet till de regionala uppdragen i Västerbotten. Av den sammanställning motionären gjort kan man se att Umeå har mer än dubbelt så många uppdrag som närmaste kommun. Motionären har inte gjort en viktning av tyngre uppdrag gentemot uppdrag av lägre dignitet. Om en sådan skulle göras finns det anledning att tro att det i första hand är Umeå, Skellefteå och Lycksele som tilldelats de tyngre uppdragen. Självklart står Umeå och Umeåregionen för en stor del av länets befolkning, men det borde vara möjligt även för personer i andra kommuner i Umeåregionen att representera både Umeåregionen och länet. På samma sätt borde personer från till exempel Malå och Sorsele vara kompetenta att inneha uppdrag för länet. Vi är ett parti som vill ge alla samma möjligheter – oavsett ekonomi, familjebakgrund, utbildningsnivå, kön, sexuell läggning, ålder – eller boendeort.

Från Västerbotten och norra Norrland skulle vi knappast acceptera att Stockholmspolitiker skulle inneha samtliga poster på ministerlistan, även om Stockholm har den största andelen av befolkningen. Som Bamse säger: Är man stor ska man vara snäll.

Storumans arbetarekommun beslutar att ställa sig bakom motionen och anta den som sin egen att bifalla motionen
att skicka den vidare till distriktkongressen 2019

Distriktsstyrelsens svar på motion 33

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att avslå motionen

Att vara vald till en valberedning är ett av de viktigaste uppdragen som finns i vårt parti.

I valberedningens arbete skall hänsyn tas till en massa olika faktorer som tex. Befolkningsmängd, kön, ålder, boendeort, etnisk bakgrund mm, samt att arbetarekommunerna nominerar ett stort antal kandidater för att valberedningen ska ges möjlighet att gör ett bra arbete.

Distriktsstyrelsen har utgått ifrån motionärens uträkning på 224 (221) olika poster som har fördelas utifrån inkomna nomineringar. Det finns 15 arbetarekommuner och en befolkningsmängd på 268 465 innevånare 2017-12-31. Utifrån dessa fakta kan man göra följande uträkning

2017-12-31

	Antal poster	% av antal poster	Antal invånare	% av antal invånare
Inlandet				
Norsjö	11	5%	4 086	2%
Lycksele	31	14%	12 257	5%
Åsele	7	3%	2 809	1%
Vilhelmina	13	6%	6 787	3%
Storuman	12	5%	5 902	2%
Sorsele	1	0%	2 516	1%
Malå	1	0%	3 133	1%
Dorotea	0	0%	2 646	1%
	76	34%	40 136	15%
Skellefteå	40	18%	72 723	27%
	40	18%	72 723	27%
Umeå	85	38%	125 080	47%
	85	38%	125 080	47%
Vindeln	6	3%	5 412	2%
Nordmaling	3	1%	7 103	3%
Robertsfors	5	2%	6 784	3%
Vännäs	6	3%	8 776	3%
Bjurholm	0	0%	2 451	1%
	20	9%	30 526	11%
Totalt	221		268 465	

Om man jämför antalet fördelade uppdrag mot folkmängd utan hänsyn till tyngden på uppdragen eller andra avvägningar har Umeå och Skellefteå har fått en mindre del av det totala antalet uppdrag mot folkmängden. Inlandet har fått en större andel mot folkmängd samt att arbetarekommunerna runt Umeå ligger väldigt nära. När man lägger till de tunga uppdragen som i huvudsak ligger i Umeå, Skellefteå och Lycksele så tycker distriktsstyrelsen att fördelningen av uppdrag är väl spridda i länet

Med denna bakgrund konstaterar distriktsstyrelsen att valberedningen gjorde ett bra arbete med att täcka in hela länet och att det är distriktskongressen som slutligen avgör om valberedningen gjort ett bra arbete och beslutar vem som får uppdraget.